EIROPAS PARLAMENTS 2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0385/2011

18.11.2011

ZIŅOJUMS

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Kultūras un izglītības komiteja

Referents: *Santiago Fisas Ayxela*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS 3

PASKAIDROJUMS 19

EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS 24

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS 29

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS 33

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS 37

PILSOŅU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS 40

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS 44

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS 49

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra paziņojumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā” (COM(2011)0012 galīgā redakcija),

– ņemot vērā Komisijas Balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391),

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā” (COM(2011)0308),

– ņemot vērā divas Eiropas Padomes konvencijas, proti, 1985. gada 19. augusta Konvenciju par skatītāju pārkāpumiem un rupju uzvedību sporta pasākumos un 1990. gada 19. augusta Antidopinga konvenciju,

– ņemot vērā 2003. gada 5. jūnija rezolūciju par sievietēm un sportu[1],

– ņemot vērā 2004. gada 21. aprīļa rezolūciju par darba pamatstandartu ievērošanu sporta preču ražošanā olimpisko spēļu vajadzībām[2],

– ņemot vērā 2005. gada 14. aprīļa rezolūciju par dopinga izmantošanas apkarošanu sportā[3],

– ņemot vērā 2006. gada 14. marta deklarāciju par rasisma izskaušanu futbolā[4],

– ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par piespiedu prostitūciju starptautisku sporta pasākumu norises laikā[5],

– ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par profesionālā futbola nākotni Eiropā[6],

– ņemot vērā 2007. gada 13. novembra rezolūciju par sporta nozīmi izglītībā[7],

– ņemot vērā 2008. gada 8. maija rezolūciju par Balto grāmatu par sportu[8],

– ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku[9],

---

[1] OV C 68 E, 18.3.2004., 605. lpp.
[2] OV C 104 E, 30.4.2004., 757. lpp.
[3] OV C 33 E, 9.2.2006., 590. lpp.
[4] OV C 291 E, 30.11.2006., 143. lpp.
[5] OV C 291 E, 30.11.2006., 292. lpp.
[6] OV C 27 E, 31.1.2008., 232. lpp.
[7] OV C 282 E, 6.11.2008., 131. lpp.
[8] OV C 271 E, 12.11.2009., 51. lpp.
[9] OV C 76 E, 25.3.2010., 16. lpp.

– ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par tiešsaistes azartspēļu integritāti[1] ,

– ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par Komisijas Piekto ziņojumu par kohēziju un kohēzijas politikas stratēģiju laikposmā pēc 2013. gada[2] ,

– ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rakstisko deklarāciju Nr. 62/2010 par lielāku atbalstu tautas sportam,

– ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra Lēmumu 2010/37/EK par Eiropas gadu brīvprātīgam darbam aktīvas pilsonības veicināšanai (2011. gads),

– ņemot vērā Padomes 2010. gada 18. novembra secinājumus par sporta nozīmi kā aktīvas sociālās iekļaušanas avotu un dzinējspēku[3] ,

– ņemot vērā Padomes 2010. gada 17. jūnija secinājumus par jauno nodarbinātības un izaugsmes stratēģiju,

– ņemot vērā Padomes 2011. gada 1. jūnija rezolūciju par Eiropas Savienības sporta darba plānu 2011.–2014. gadam[4],

– ņemot vērā 1999. gada decembrī Punta del Este pieņemto deklarāciju un UNESCO apaļā galda sanāksmi par tradicionālajiem sporta veidiem un spēlēm (*TSG*)[5], kurā apsprieda jautājumu par tradicionālo sporta veidu un spēļu atzīšanu par nemateriālo kultūras mantojumu un kultūras daudzveidības simbolu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas un Sporta šķīrējtiesas judikatūru, kā arī Komisijas lēmumus par sporta jautājumiem,

– ņemot vērā Eiropas hartu par sieviešu tiesībām sportā (Lēciens Olimpā. Sports stiprina sievietes),

– ņemot vērā Rīcības hartu par *LGBT* (geju, lesbiešu, biseksuāļu un transpersonu) diskriminācijas izskaušanu sportā,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 6., 19. un 165. pantu,

– ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 48. pantu,

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 11.–12. oktobra atzinumu[6] un Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 26.–27. oktobra atzinumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā”[7],

---

[1] OV C 87 E, 1.4.2010., 30. lpp.
[2] P7_TA (2011)0316.
[3] OV C 326, 3.12.2010., 5. lpp.
[4] OV C 162, 1.6.2011., 1. lpp.
[5] Almati, Kazahstāna, 2006. gada 5.–6. novembrī.
[6] CdR 66/2011 *fin*.
[7] CESE 1594/2011 – SOC /413.

– ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Juridiskās komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesību komitejas atzinumus (A7-0385/2011),

A. tā kā sports veicina Eiropas Savienības stratēģisko mērķu sasniegšanu, uzsver pedagoģiskās un kultūras pamatvērtības un ir integrācijas virzītājs, jo ar sportu var nodarboties visi sabiedrības locekļi neatkarīgi no viņu dzimuma, etniskās izcelsmes, reliģijas, vecuma, valstspiederības, sociālajiem apstākļiem un seksuālās orientācijas;

B. tā kā Tiesas spriedumos un Komisijas lēmumos par sporta jautājumiem būtu jāņem vērā sporta specifiskā būtība;

C. tā kā visām ieinteresētajām personām, tostarp politikas veidotājiem, ir jāņem vērā sporta specifiskā būtība, tā struktūras, kuru pamatā ir brīvprātīga darbība, un sociālās un izglītojošās funkcijas;

D. tā kā sporta nozares savdabību veido visi specifiskie un būtiskie sporta aspekti, kas to padara atšķirīgu no visām pārējām darbības nozarēm, tostarp no saimnieciskās darbības nozares; tā kā attiecīgā un nepieciešamības gadījumā, izskatot katru gadījumu atsevišķi, šajā nozarē tomēr būtu jāievēro Eiropas Savienības tiesību akti;

E. tā kā ES rīcībā sporta jomā vienmēr būtu jāņem vērā sporta īpašās iezīmes, ievērojot tā sociālos, izglītības un kultūras aspektus;

F. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu sports ir ES kompetences jomā un tā mērķis ir veicināt taisnīgumu un atklātumu sporta sacensībās, par sportu atbildīgo struktūru sadarbību, sportistu fiziskās un garīgās integritātes aizsardzību un uzlabot sporta nodrošinātās priekšrocības veselības, sociālajā, kultūras un ekonomikas jomā, un tā kā sportam ir nepieciešams atbilstošs finansiāls un politisks atbalsts;

G. tā kā sports lielā mērā veicina tādas pozitīvas vērtības kā godīga spēle, cieņa un sociālā integrācija;

H. tā kā miljardiem cilvēku visā pasaulē nodarbojas ar Eiropā izgudrotiem, sistematizētiem un izplatītiem sporta veidiem un tā kā turklāt mūsdienu olimpisko kustību izveidoja barons Pjērs de Kubertēns Francijā;

I. tā kā ir jāizstrādā ES sporta politika, lai noteiktu un atbalstītu gan profesionālā, gan amatieru sporta mērķus un uzdevumus;

J. tā kā ES par prioritāti būtu jānosaka tādu sporta veidu atbalstīšana un veicināšana, ar kuriem var nodarboties cilvēki ar garīgās attīstības vai fiziskiem traucējumiem, ņemot vērā sporta svarīgo lomu sociālās integrācijas, sabiedrības veselības un brīvprātības veicināšanā pāri robežām;

K. tā kā Eiropā lielākā daļa amatieru sporta veidu balstās uz brīvprātības principu;

L. tā kā 35 miljoni amatieru, tāpat kā sporta klubi un sporta labdarības apvienības, piedalās tautas sporta attīstībā un sporta ideālu izplatīšanā;

M. tā kā mūsdienu sabiedrībā sportam ir izšķiroša nozīme veselības jomā un, ņemot vērā tā lomu formālajā un neformālajā izglītībā, tas ir būtisks izglītības kvalitātes elements un sekmē veicina vecāka gadagājuma cilvēku personisko pašapliecināšanos;

N. tā kā fiziskās aktivitātes un sporta veicināšana ļauj būtiski ietaupīt valsts līdzekļus veselības jomā;

O. tā kā veselības un labsajūtas uzlabošana ir galvenais faktors, kas motivē pilsoņus nodarboties ar sportu un būt fiziski aktīviem;

P. tā kā dopinga izmantošana sportā ir pretrunā sporta vērtībām un rada lielus draudus sportistiem, izraisot nopietnu un pastāvīgu kaitējumu veselībai;

Q. tā kā augsta līmeņa sports popularizē noteiktas sporta pamatvērtības un palīdz tām iesakņoties vispārējā sabiedrībā, sekmējot sabiedrības locekļu nodarbošanos ar sportu;

R. tā kā augsta līmeņa sportistiem savas sporta karjeras noslēgumā nav skaidrības par nākotni;

S. tā kā ir būtiski sagatavot šādus sportistus pārkvalifikācijai, palīdzot viņiem iegūt vispārējo izglītību vai iegūt profesionālo izglītību paralēli sporta treniņiem;

T. tā kā ir jānodrošina un jāaizsargā sportistu pamattiesības;

U. tā kā sporta sacensību laikā var gadīties mutiski aizskārumi, fiziska vardarbība un diskriminējoša attieksme;

V. tā kā sieviešu līdzdalība sportā nav pienācīgi novērtēta un sievietes ir nepietiekami pārstāvētas sporta organizāciju lēmējiestādēs;

W. tā kā sporta nodarbībām ir nepieciešamas īpašas un piemērotas telpas, aprīkojums un ierīces un tā kā arī skolām vajadzētu būt atbilstoši aprīkotām, lai veicinātu fizisko izglītību;

X. tā kā sportam ir svarīga vieta Eiropas ekonomikā, jo tas tieši vai netieši nodrošina darba vietas aptuveni 15 miljoniem cilvēku, tas ir, 5,4 % aktīvo iedzīvotāju, un tas katru gada rada pievienoto vērtību aptuveni EUR 407 miljardu apmērā, proti, 3,65 % no Eiropas IKP, un sporta ekonomiskais uzplaukums veicina arī stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanu;

Y. tā kā sporta organizāciju intelektuālā īpašuma tiesību neievērošana un interneta pirātisms, jo īpaši neatļauta sporta notikumu translēšana tiešsaistē, apdraud sporta nozares ekonomisko situāciju;

Z. tā kā sports nefunkcionē kā tipiska ekonomikas nozare, jo ir nepieciešama pretinieku savstarpējā atkarība un konkurējošs līdzsvars, lai saglabātu rezultātu neparedzamību;

AA. tā kā sportam nav ekonomiskajām darbībām raksturīgo iezīmju, jo tam piemīt zināma specifika, un sporta nozares organizatoriskās struktūras pamatā ir federācijas, kas nedarbojas kā komerciāli uzņēmumi, un tā kā ir jānošķir sporta un komerciālās intereses;

AB. tā kā Eiropas sociālajam dialogam var būt svarīga loma un tāpēc tas būtu jāveicina;

AC. tā kā sportam ir būtiska nozīme un tas sagādā prieku daudziem pilsoņiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir dalībnieki, līdzjutēji vai skatītāji;

AD. tā kā lielie sporta pasākumi un sacensības nodrošina lieliskas iespējas plašākai tūrisma attīstībai Eiropā, kas var izplatīt ar sportu saistītās vērtības un principus;

AE. tā kā Eiropas sporta modelis sastāv no atsevišķām sporta disciplīnu federācijām un tā kā senu demokrātisku tradīciju rezultātā, pamatojoties uz autonomu, demokrātisku, teritoriālu un piramīdveida struktūru, ir izveidojušies tādi sporta un finanšu solidaritātes mehānismi kā pārcelšanas princips, ar kuru saskaņā sportistus pārceļ vai nu uz augstāku, vai zemāku līgu, un atklātu sacensību princips, kurās piedalās gan klubi, gan valstsvienības;

AF. tā kā pārredzamību un demokrātisko pārskatatbildību sporta klubos var uzlabot, nodrošinot šo klubu atbalstītājiem īpašumtiesības un iesaistot viņus klubu pārvaldības struktūrā;

AG. tā kā tradicionālajām un tautas sporta organizācijām ir būtiska loma kultūras stiprināšanā, sociālās integrācijas veicināšanā un kopienu saliedēšanā;

AH. tā kā valstsvienībām ir būtiska nozīme un tā kā starptautiskās sacensības aizvien ir kā atsauces punkts, un tāpēc būtu jāvēršas pret sportistu „izdevīguma naturalizāciju”;

AI. tā kā sacensības starp valstsvienībām būtībā nozīmē to, ka sporta federācijas un klubi var uzlabot valsts sportistu trenēšanās iespējas;

AJ. tā kā profesionālā un tautas sporta joma ir neaizsargāta, to ir skārusi finanšu nestabilitāte un attiecīgās federācijas ir atbildīgas par klubu mudināšanu īstenot plānošanas un saprātīgas ieguldīšanas kultūru;

AK. tā kā pārcelšana starptautiskā mērogā var apdraudēt jaunos sportistus, jo neveiksmīga sporta karjera, ģimenes saikņu pārraušana un sociālā nošķirtība ir dažas no sekām, kuras var skart sportistus, ja viņi pamet savu mītnes zemi pārāk agri;

AL. tā kā sporta federāciju rīcībā nav strukturālu vai juridisku līdzekļu, lai efektīvi cīnītos pret praksi vienoties par sacensību iznākumu;

AM. tā kā azartspēļu pakalpojumi savas specifikas dēļ ir izslēgti no Pakalpojumu direktīvas (2006/123/EK) un jaunās Patērētāju tiesību direktīvas (kuru Eiropas Parlaments apstiprināja 2011. gada 23. jūnijā) darbības jomas;

AN. tā kā finansējums tautas sportam ir nodrošināts tikai tad, ja nepieciešamo azartspēļu licenču turētājiem, kuri maksā nodokļus un finansē citus sabiedrības interešu mērķus, ir juridiski saistošs pienākums maksāt nodevas visas sabiedrības interesēs un viņi tiek

efektīvi aizsargāti pret nelikumīgu konkurenci;

AO. tā kā spēlētāju aģentu regulējuma izveidei ir nepieciešama sporta pārvaldes struktūru un valsts iestāžu saskaņota darbība, lai varētu piemērot iedarbīgas sankcijas aģentiem un/vai starpniekiem, kuri neievēro noteikumus;

AP. tā kā sportam var būt nozīme dažādās Eiropas Savienības ārējo attiecību jomās, tostarp tas var būt diplomātijas līdzeklis,

Sporta sociālā nozīme

1. prasa, lai Komisija nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) paredzētu specializētu un mērķtiecīgu budžetu sporta politikai, ņemot vērā sporta nodrošinātās priekšrocības veselības, sociālajā, kultūras un ekonomikas jomā;

2. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka sports kā mācību priekšmets tiek iekļauts visu skolu mācību programmās, un uzsver, ka ir svarīgi sekmēt nodarbošanos ar sportu visos izglītības līmeņos, sākot jau no pirmajiem skolas gadiem un turpinot to arī vidusskolās, augstskolās un vietējās kopienās, kuras būtu jāmudina ierīkot sporta telpas ar piemērotu aprīkojumu;

3. prasa dalībvalstīm izstrādāt skaidras vadlīnijas, lai integrētu sporta un fiziskās nodarbības visos izglītības līmeņos visās dalībvalstīs;

4. uzsver sporta kā izglītošanas veida nozīmi un sporta potenciālu palīdzēt sociāli neaizsargātiem jauniešiem atgriezties uz pareizā ceļa un aicina dalībvalstis, nacionālās apvienības, līgas un klubus izstrādāt un atbalstīt iniciatīvas šajā jomā;

5. aicina dalībvalstis veicināt un atbalstīt skolu un sporta klubu sadarbību; šajā sakarībā Komisijai vajadzētu īstenot koordinēšanas funkciju sporta jomā, lai apkopotu paraugprakses piemērus no dalībvalstīm un nodrošinātu to pieejamību visām ieinteresētajām personām Eiropā centrālā datubāzē;

6. iesaka Komisijai atbalstīt nodarbošanos ar sportu vecāka gadagājuma iedzīvotāju vidū, jo tādējādi tiek veicināta viņu sociālā saskarsme un uzlabots veselības līmenis;

7. uzsver, ka ir svarīgi, lai visu vecuma grupu cilvēki nodarbotos ar sportu, jo tas nodrošina lieliskas iespējas uzlabot eiropiešu vispārējo veselības līmeni, un tādēļ aicina ES un dalībvalstis veicināt iedzīvotāju līdzdalību sportā un popularizēt veselīgu dzīvesveidu, pilnībā izmantojot sporta sniegtās iespējas, tādējādi samazinot veselības aprūpei paredzētos izdevumus;

8. aicina Komisiju un dalībvalstis vairāk atbalstīt veselības aprūpes profesionāļu lomu līdzdalības veicināšanā sportā un izpētīt, kādus stimulus varētu piedāvāt veselības apdrošinātāji, lai mudinātu cilvēkus iesaistīties sporta aktivitātēs;

9. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt visiem pilsoņiem iespēju nodarboties ar sportu daudzās dažādās vidēs, piemēram, skolā, darbā, vai nodarboties ar sportu kā izklaides aktivitāti, vai iesaistīties sporta klubos un apvienībās;

10. atzinīgi vērtē to organizāciju ieguldīto darbu, kuras nodrošina sporta nodarbības personām ar garīgās attīstības vai fiziskiem traucējumiem visā ES; aicina Komisiju, dalībvalstis un sporta organizācijas paredzēt atbilstošu finansējumu un popularizēt un attīstīt sporta pasākumus un sacensības personām ar invaliditāti, galvenokārt nodrošinot un piešķirot viņiem vienlīdzīgas iespējas nodarboties ar sportu, kā arī iespējas bez maksas izmantot sporta telpas, kas pielāgotas viņu vajadzībām;

11. uzsver, ka sportam ir lielas spējas daudzās jomās nodrošināt sabiedrības integrāciju, tostarp pilsoniskā pienākuma apziņu un demokrātijas jēdzienu, un veicināt veselīgu dzīvesveidu, pilsētattīstību, sociālo integrāciju, darba tirgu, nodarbinātību, prasmju iegūšanu un izglītību;

12. mudina dalībvalstis un Kopienas iestādes palielināt dotācijas organizācijām, kuras ar sporta starpniecību cenšas integrēt iedzīvotājus, kurus apdraud sociālās atstumtība, vai popularizē sportu iedzīvotājiem ar fiziskiem vai garīgās veselības traucējumiem;

13. mudina dalībvalstis pastāvīgi iekļaut sportu programmās un pakalpojumos, kuri paredzēti visu diskriminācijas apdraudēto iedzīvotāju grupu patiesai integrācijai, un aicina sporta organizācijas pieņemt attiecīgas profesionāļu un brīvprātīgo apmācības programmas, lai nepieļautu nekāda veida diskriminācijas vai rasisma izpausmes un cīnītos pret tām;

14. uzsver sporta pamācošo funkciju attiecībā uz sabiedrību un aicina sporta pārvaldības struktūras uzņemties vadību institucionālās diskriminācijas izskaušanā;

15. atgādina, ka sportā nav pieļaujama dzimumu diskriminācija, un aicina piemērot Olimpisko hartu visiem, jo īpaši Eiropas, sporta pasākumiem;

16. aicina Padomi, Komisiju, dalībvalstis un nacionālās sporta pārvaldības iestādes apņemties risināt homofobijas un transfobijas problēmu un pienācīgi īstenot tiesību aktus un pret diskrimināciju vērstu politiku, jo īpaši attiecībā uz lesbiešu, biseksuāļu, geju un transpersonu sportistiem;

17. aicina dalībvalstis likt lielāku uzsvaru uz abu dzimumu fiziskās izglītības kvalitātes nozīmi un ierosina tām izstrādāt nepieciešamās stratēģijas šā jautājuma risināšanai;

18. uzsver, ka sporta organizāciju lēmējiestāžu sastāvā jābūt atspoguļotam ikgadējās kopsapulces sastāvam un pilnvaroto personu proporcijai pēc dzimumiem, lai nodrošinātu, ka vīriešiem un sievietēm ir vienlīdzīga piekļuve pat transnacionāla līmeņa vadošiem amatiem;

19. mudina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā sporta kā miera, ekonomiskās attīstības, starpkultūru dialoga, sabiedrības veselības, integrācijas un sieviešu emancipācijas līdzekļa nozīmi;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis mudināt Starptautisko Olimpisko komiteju paredzēt Olimpiskajā hartā noteikumu, ar kuru saskaņā tiek aizliegtas jebkādas demonstrācijas vai politiska, reliģiska vai rasistiska propaganda sporta pasākumos, un vienlaikus nodrošināt, ka netiek izdarīts politisks spiediens uz sievietēm pārkāpt šo noteikumu un nerodas situācija, kad valstis šā iemesla dēļ nesūta savas pārstāves uz sacensībām;

21. aicina sporta organizācijas turpināt centienus iesaistīt sievietes sportā un sporta organizāciju pārvaldības struktūrās, nodrošinot vienlīdzīgu piekļuvi sporta aktivitātēm, jo īpaši jaunietēm un sievietēm no nelabvēlīgām ģimenēm, veicinot sieviešu iesaistīšanos sportā, piešķirot vienlīdz svarīgu nozīmi kā sieviešu, tā vīriešu sportam un sasniegumiem un padarot tos pamanāmus; mudina dalībvalstis izstrādāt pasākumus, kas ļautu sportistēm apvienot ģimenes un profesionālā sporta dzīvi, un veicināt dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanu valsts sporta politikā; aicina Komisiju rosināt apmaiņu ar informāciju un paraugpraksi saistībā ar abu dzimumu sportistu vienlīdzīgām iespējām sportā;

22. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Eiropas organizācijas attiecībā uz Eiropas hartas par sieviešu tiesībām sportā ieteikumu popularizēšanu un īstenošanu;

23. aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut integrētu pieeju dzimumu līdztiesības nodrošināšanai visās ar sportu saistītajās aktivitātēs, īpašu uzmanību pievēršot sporta pieejamībai imigrantēm un sievietēm, kas pārstāv etniskās minoritātes, sieviešu iespējām ieņemt vadošus amatus sporta jomā un sportā iesaistīto sieviešu atspoguļojumam plašsaziņas līdzekļos, un nodrošināt, lai sporta politika un tiesību akti šajā jomā pamatotos uz dzimumu līdztiesību;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un veicināt Eiropas pētījumus par sieviešu sporta nodarbību specifiku, iemesliem, kāpēc sievietes un meitenes pārtrauc nodarboties ar sportu un kāpēc vēl aizvien nav nodrošināta sieviešu vienlīdzīga piekļuve sportam;

25. mudina izveidot sieviešu tīklus sporta jomā, lai veicinātu paraugprakses un informācijas apmaiņu;

26. uzsver — nav ne pieņemami, ne attaisnojami, ka imigrantu meiteņu vecāki kultūras vai reliģisku apsvērumu dēļ aizliedz viņām piedalīties skolas sporta un peldēšanas nodarbībās;

27. norāda, ka daudzas meitenes nodarbojas ar sportu jaunākā vecumā, taču pusaudža gados to pamet; šajā sakarībā atsaucas uz pētījumu, kas parāda, ka meitenes saskaras ar neslēptu vai smalku vienaudžu vai ģimeņu spiedienu viņas „feminizēt” vai pakļaut pienākumiem, kas aizliedz turpmāku piedalīšanos sportā; mudina dalībvalstis un nacionālās sporta pārvaldes iestādes izstrādāt programmu un treneru darbības stratēģijas, lai jo īpaši atbalstītu tās meitenes, kuras interesējas par sportu, un palīdzētu viņām veidot sportistēm raksturīgo identitāti;

28. uzsver, ka ar profilakses pasākumu un informācijas kampaņu palīdzību ir jāatbalsta cīņa pret dopingu, vienlaikus ievērojot sportistu, īpašo gados jaunāko sportistu, pamattiesības; mudina dalībvalstis cīnīties ar nelegālu dopinga vielu tirdzniecību sportā tāpat kā ar narkotiku tirdzniecību un šajā jomā pieņemt valsts tiesību aktus, tādējādi palīdzot uzlabot Eiropas koordinēšanu šajā jomā; aicina Pasaules Antidopinga aģentūru izveidot vienkārši lietojamu atrašanās vietas noteikšanas administrācijas sistēmu saskaņā ar ES tiesību aktiem un uzsver, ka ir nepieciešami statistikas dati par dopinga izmantošanu un izvairīšanos no pārbaudēm, lai izveidotu piemērotu dopinga apkarošanas pieeju;

29. uzskata, ka ES pievienošanās Eiropas Padomes Antidopinga konvencijai ir būtisks solis, lai koordinētu saskaņotāku Pasaules Antidopinga aģentūras kodeksa īstenošanu dalībvalstīs;

30. atbalsta tiesību aktu saskaņošanas veicināšanu, lai panāktu efektīvu policijas un tiesu iestāžu sadarbību cīņā ar dopingu un citiem sporta pasākumu manipulācijas veidiem;

31. aicina dalībvalstis pievērsties azartspēļu atkarības problēmai un nepilngadīgo personu aizsardzībai no azartspēļu riska;

32. atbalsta skaidru noteikumu formulēšanu attiecībā uz nepilngadīgu personu aizsardzību sporta sacensībās un svarīgu aizsardzības pasākumu turpmāku pilnveidošanu, konsultējoties ar sporta federācijām;

33. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi jaunajiem sportistiem nodrošināt gan sporta treniņus, gan profesionālo apmācību; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis kopā ar visiem attiecīgajiem nozares dalībniekiem izstrādāt vadlīnijas, lai nodrošinātu, ka jaunie sportisti var regulāri apmeklēt skolu un/vai profesionālo apmācību papildus sporta treniņiem, ņemot vērā pašreizējo paraugpraksi atsevišķās dalībvalstīs; šajā sakarībā mudina dalībvalstis ņemt vērā attiecīgo bijušo profesionālo sportistu pieredzi, ja viņi vēlas strādāt trenera profesijā, kā arī izveidot pielāgotus mācību kursus augsta līmeņa sportistiem, kuri ir nolēmuši iegūt augstāko izglītību, un izmantot viņu pieredzi, no kā labumu gūs visa sporta nozare kopumā;

34. mudina dalībvalstis izstrādāt izglītības programmas, kuru struktūra veidota tā, lai profesionāliem sportistiem atvieglotu mācību un treniņu apvienošanu;

35. ierosina izveidot treneru apmācību un kvalifikācijas sistēmu un treneru izglītības programmu un iekļaut tās Eiropas kvalifikāciju sistēmā un mūžizglītības programmās, lai veidotu uz zināšanām balstītu sabiedrību un veicinātu izcilības attīstību trenēšanas jomā gan amatieru, gan profesionālajā līmenī;

36. uzsver treneru lomu jauniešu attīstībā un izglītībā ne tikai attiecībā uz sporta prasmēm, bet arī dzīves iemaņām; piebilst, ka treneri var ievirzīt jauniešus veselīga dzīvesveida ievērošanā;

37. aicina dalībvalstis, cieši sadarbojoties ar attiecīgajām federācijām, aizliegt iekļūšanu stadionā tiem līdzjutējiem, kuri ir izturējušies vardarbīgi vai diskriminējoši, izstrādāt saskaņotu pieeju pret šādiem līdzjutējiem vērstu sankciju noteikšanā un īstenošanā, nodrošināt, lai aizliegums iekļūt stadionos tiktu ievērots arī tajos starptautiska mēroga pasākumos, kuri notiek citās dalībvalstīs, un, ievērojot personu individuālās tiesības un brīvības, izveidot Eiropas reģistru, lai būtu iespējams apmainīties ar informāciju un uzlabot sadarbību, izmantojot uzlabotu brīdināšanas sistēmu attiecībā uz paaugstināta riska sacensībām;

38. atbalsta to, ka dalībvalstis sadarbībā ar Eiropas sporta federācijām izstrādā minimālos drošības standartus stadionos un veic atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku sportistu un līdzjutēju drošību;

39. uzsver, ka, rīkojot sporta pasākumus brīvā dabā, jānodrošina līdzsvars starp ieguvumiem sabiedrībai un vides, kurā notiek šie pasākumi, stāvokļa saglabāšanu;

40. uzsver sporta pasākumu nozīmi tūrisma attīstībā vietējā un valsts līmenī un aicina

dalībvalstis atbalstīt šīs nozares saimnieciskās darbības un komercdarbības attīstību;

Sporta ekonomiskā dimensija

41. atbalsta sporta īpašās būtības atzīšanu iekšējā tirgus un konkurences tiesību jomā, tāpēc atkārtoti aicina Komisiju pieņemt vadlīnijas ES tiesību aktu piemērošanai sporta jomā, lai novērstu daudzās tiesiskās neskaidrības;

42. norāda, ka sponsorēšana ir būtisks finansiāls „dzīvības ceļš" un nodrošina daudzas iespējas sportā, ievērojot finansiāli godīgas spēles principus;

43. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt augstu statusu brīvprātīgi veiktām aktivitātēm sporta jomā; atgādina par brīvprātīgo darba nozīmi sportā un uzsver, ka ir jāizveido sociālās atzīšanas sistēma un jānodrošina brīvprātīgajiem atbilstoša izglītība, kā arī atbalsta informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, lai sekmētu brīvprātīgo darbu sportā un noskaidrotu iespējas izveidot juridisku un nodokļu sistēmu, kas būtu piemērota sporta asociāciju darbībai;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot sistēmu brīvprātīgo darba veicēju kvalifikācijas atzīšanai un tādu kvalifikāciju atzīšanai, kuras ir nepieciešamas sporta jomā reglamentētajām profesijām;

45. uzsver, ka īpaši svarīgi ir savstarpēji vienotā Eiropas sistēmā atzīt par speciālistiem (tiesnešiem, treneriem) sportā strādājošiem profesionāļiem paredzētus kursus un speciālistu apmācību, tādējādi ilgtermiņā veicinot spēcīgāku konkurētspēju, kas savukārt ļautu novērst ievērojamu ieņēmumu samazināšanos;

46. mudina dalībvalstis nodrošināt sportistiem augstāko izglītību un viņu sporta un izglītības kvalifikācijas saskaņotu atzīšanu profesionālās mobilitātes uzlabošanai;

47. turklāt mudina dalībvalstis uzlabot sistēmu, kas ļauj nodrošināt bijušo sportistu atgriešanos darba tirgū un integrāciju darba dzīvē pēc profesionālās sporta karjeras beigām;

48. aicina dalībvalstis izskatīt iespējas, kā atvieglot finanšu slogu tiem zemāk atalgotajiem profesionālajiem sportistiem, kuriem ir bijusi īsa un nepastāvīga karjera; atkārto, ka tiem atlētu kategorijā ierindotajiem profesionālajiem sportistiem un lielākajai daļai to sportistu, kuru vienīgie ienākumi ir saistīti ar sportu, vajadzētu piešķirt tādas pašas sociālās tiesības kā citiem darba ņēmējiem;

49. uzskata, ka sociālais dialogs sportā ir piemērots veids, kā rast līdzsvaru starp sportistu pamattiesībām un darba tiesībām, ņemot vērā sporta specifiku;

50. uzskata — lai nodrošinātu, ka sporta nozarē pilnībā tiek izmantotas iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, pastāvīgi mainīgajā sporta nozares ekonomiskajā dimensijā ir nepieciešami steidzami uzlabojumi tādās ar sportu saistītās svarīgās jomās kā brīva darbaspēka un pakalpojumu aprite, brīvība veikt uzņēmējdarbību, profesionālās kvalifikācijas atzīšana, intelektuālā īpašuma tiesības un noteikumi par valsts atbalstu;

51. uzsver, ka centralizēta, ekskluzīva un teritoriāla sporta sacensību audiovizuālo autortiesību komerciāla izmantošana ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu ienākumu taisnīgu sadali starp elitāro un tautas sportu;

52. uzskata, ka sporta pasākumiem, kas tiek uzskatīti par sabiedrībai ļoti svarīgiem, jābūt pieejamiem pēc iespējas plašākam cilvēku lokam; aicina dalībvalstis, kas vēl nav to izdarījušas, veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām netiktu piešķirtas ekskluzīvas tiesības pārraidīt šos pasākumus;

53. atzīst žurnālistu tiesības piekļūt un ziņot par sabiedrību interesējošiem organizētiem sporta pasākumiem, lai aizsargātu sabiedrības tiesības iegūt un saņemt neatkarīgas ziņas un informāciju par sporta pasākumiem;

54. aicina Komisiju un dalībvalstis aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības attiecībā uz sporta saturu, ievērojot sabiedrības tiesības saņemt informāciju;

55. uzskata, ka sporta derības ir komerciāls sacensību izmantošanas veids, un aicina Komisiju un dalībvalstis aizsargāt derības no jebkādas to neatļautas izmantošanas, nelicencētiem pakalpojumu sniedzējiem un aizdomām par iepriekšēju vienošanos par spēļu iznākumu, jo īpaši atzīstot sacensību organizētāju īpašumtiesības attiecībā uz viņu organizētajām sacensībām, nodrošinot, lai sporta derību pakalpojumu sniedzēji dotu nozīmīgu ieguldījumu masveida līdzdalības un tautas sporta finansēšanā, un aizsargājot sacensību integritāti, uzsverot sportistu izglītību; tomēr uzskata, ka šādas īpašumtiesības nedrīkst skart Direktīvā 2007/65/EK (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) noteiktās tiesības uz īsu pārskatu veidošanu;

56. atkārtoti uzsver prasību Komisijai noteikt vadlīnijas valsts atbalsta jomā, nosakot, kāda veida valsts atbalsts ir likumīgi piemērojams sporta sociālo, kultūras un izglītojošo uzdevumu īstenošanai;

57. pieprasa dalībvalstīm efektīvi apkarot korupciju un veicināt sporta ētiku; tāpēc uzskata, ka ir ļoti svarīgi visās valstīs ieviest stingrus klubu finanšu uzraudzības noteikumus;

58. mudina sporta apvienības sadarboties ar tiesībaizsardzības iestādēm, citā starpā apmainoties ar informāciju, lai nodrošinātu atbilstošu un efektīvu pieeju iepriekšējas vienošanās par spēles rezultātu un citu ar krāpšanos sportā saistītu problēmu risināšanai;

59. aicina Komisiju ierosināt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu izlozu ienākumu izmantošanu sporta finansēšanai;

60. norāda, ka Komisija sporta nozares satelītkontu sistēmu ir ieviesusi ļoti izdevīgā laikā, jo tā ļauj ar sportu saistītas darbības izvērtēt valsts līmenī un atbilstoši vienotajiem standartiem, kas ļauj atklāt novirzes no normas un rada pievienoto vērtību Eiropas ekonomikai un vienotajam tirgum;

61. pieprasa Komisijai un dalībvalstīm atbalstīt paraugprakses apmaiņu un sekmēt ciešu sadarbību attiecībā uz tehniskiem aspektiem un pētniecību, kas saistīta ar sporta jomu;

62. uzskata, ka reģionālām un vietējām iestādēm ir būtiska nozīme sporta Eiropas dimensijas

attīstīšanā, jo to institucionālajos uzdevumos ietilpst pakalpojumu sniegšana iedzīvotājiem sporta jomā un finansējuma piešķiršana sporta nodarbībām un tām nepieciešamajai infrastruktūrai;

63. uzstāj, ka tautas sportam jāpiešķir Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda līdzekļi, kurus varētu ieguldīt sporta infrastruktūrā, un mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpašu Savienības budžeta programmu sporta jomā, kā tas pašlaik ir iespējams saskaņā ar LESD 165. pantu;

Sporta organizācija

64. norāda, ka sporta struktūras Eiropā pamatojas uz valstspiederības un teritoriālo principu;

65. atkārtoti apstiprina savu apņēmību atbalstīt Eiropas sporta modeli, kurā federācijām ir galvenā nozīme un kurā darbojas vairāki dalībnieki, tostarp līdzjutēji, spēlētāji, klubi, līgas, apvienības un brīvprātīgie, kam ir būtiska loma visas sporta struktūras atbalstīšanā;

66. prasa mazināt šķēršļus brīvprātīgajam darbam sporta jomā visā ES;

67. uzsver vietējo struktūru būtisko lomu visiem pieejama sporta popularizēšanā sabiedrībā un aicina šīs struktūras aktīvi iesaistīt Eiropas forumos notiekošajās debatēs un dialogā attiecībā uz sporta pasauli;

68. atgādina, ka laba pārvaldība sportā nodrošina sporta organizāciju autonomiju un pašpārvaldi atbilstīgi pārredzamības, pārskatatbildības un demokrātijas principiem, un uzsver, ka ir jāīsteno pilnīgas neiecietības politika pret korupciju sportā; uzsver, ka lēmumu pieņemšanas procesā jānodrošina visu ieinteresēto personu atbilstīga pārstāvība;

69. aicina dalībvalstis un sporta pārvaldības iestādes aktīvi stimulēt sporta fanu, kuri atbalsta godīgas spēles principus, sociālo un demokrātisko lomu, veicinot viņu iesaistīšanu sporta klubu īpašnieku un pārvaldības struktūrās un piešķirot viņiem svarīgo ieinteresēto personu lomu sporta pārvaldības iestādēs;

70. uzskata, ka sporta klubiem būtu jānodrošina iespēja spēlētājiem spēlēt viņu valstsvienībās, ja tās viņus izraugās spēlēm, un vienlaikus tiem būtu jāatzīst, ka šo sportistu ieguldījums ļauj valstsvienībām uzvarēt svarīgākajās sacensībās, turklāt uzskata, ka būtu jāparedz apdrošināšanas mehānismi, un uzsver, ka visiem sporta veidiem nevar piemērot vienu un to pašu pieeju;

71. uzsver, ka spēlētāju trenēšana vietējā līmenī un ieguldījumi sporta izglītībā ir vajadzīgi, lai Eiropā nodrošinātu sporta kustības ilgtspējīgu attīstību un izplatītu sporta pozitīvo ietekmi gan uz cilvēkiem atsevišķi, gan sabiedrību kopumā; tādēļ uzskata, ka ir jāpanāk, lai augsta līmeņa sports neietekmētu jauno sportistu attīstību, amatieru sportu un tautas sporta organizāciju svarīgo lomu; uzsver, ka ir jānodrošina diplomu un kvalifikāciju ekvivalence un atzīšana sporta jomā;

72. atkārtoti apstiprina apņemšanos ievērot noteikumu par vietējiem spēlētājiem un uzskata, ka tas varētu būt paraugs citām profesionālajām līgām Eiropā; atbalsta sporta pārvaldības iestāžu turpmākos centienus veicināt vietējo jauno spēlētāju trenēšanu atbilstīgi ES tiesību

aktiem un aizsargāt jaunos spēlētājus un treniņu klubus, tādējādi stiprinot konkurētspējīgu līdzsvaru sacensībās un veselīgu Eiropas sporta modeļa attīstību;

73. uzskata, ka jaunu talantu attīstība ir viens no sporta kluba pamatuzdevumiem un pārmērīga atkarība no sportistu pārcelšanas var apdraudēt sporta vērtības;

74. uzsver apmācības pabalstu nozīmi, ciktāl šie pabalsti ir efektīvs mehānisms treniņu centru aizsardzībai un taisnīgs ienākums no ieguldījumiem;

75. uzskata, ka sporta aģentu profesija ir jāreglamentē kā profesionāla darbība, kuru var veikt, iegūstot atbilstošu oficiālu kvalifikāciju, kā arī uzskata, ka sporta aģentu nodokļu maksāšanas vietai jābūt ES teritorijā, lai nodrošinātu pārredzamību; aicina Komisiju sadarbībā ar sporta federācijām, spēlētāju apvienībām un aģentu asociācijām sagatavot un ieviest Eiropas licencēšanas un reģistrācijas sistēmu, kā arī rīcības kodeksu un sankciju mehānismu;

76. ierosina sporta federācijām veidot publiski nepieejamu Eiropas sporta aģentu reģistru, kurā šie aģenti norādītu spēlētājus, kurus viņi pārstāv, lai aizsargātu sportistus, jo īpaši tos, kuri nav sasnieguši 18 gadu vecumu, un ierobežotu interešu konflikta risku; uzskata, ka sportistu pārcelšanas gadījumā aģentam atalgojums ir jāsaņem pa daļām tā līguma darbības laikā, kuru sportists ir noslēdzis pārcelšanas dēļ, turklāt pilna samaksa ir atkarīga no šā līguma izpildes;

77. aicina dalībvalstis papildināt esošos reglamentējošos noteikumus, kas regulē spēlētāju aģentus/starpniekus, paredzot soda piemērošanu, un stingri īstenot šo sodu;

78. aicina sporta pārvaldības iestādes uzlabot pārredzamību attiecībā uz spēlētāju aģentu darbību un sadarboties ar dalībvalstu iestādēm, lai izskaustu korupciju;

79. atzinīgi vērtē Komisijas uzdevumā veikto pētījumu par spēlētāju pārcelšanas ekonomisko un juridisko ietekmi; turklāt uzskata, ka ir jāatbalsta sporta federāciju iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt starptautiskās pārcelšanas pārredzamību;

80. pauž viedokli, ka sporta pārvaldības iestāžu īstenotās sistēmas attiecībā uz spēlētāju starptautiskās pārcelšanas pārredzamības uzlabošanu ir solis pareizajā virzienā, jo tās pamatā ir labas pārvaldības princips un tās mērķis ir nodrošināt integritāti sporta sacensībās;

81. pauž skaidru atbalstu licencēšanas sistēmām un finansiāli godīgai spēlei, jo šādas sistēmas mudina klubus sacensties saskaņā ar to reālajām finansiālajām iespējām;

82. uzskata, ka šie pasākumi ļauj uzlabot pārvaldību, atjaunot klubu ilgtermiņa finanšu stabilitāti un ilgtspēju un veicina finansiālu taisnīgumu Eiropas sacensībās, tāpēc aicina Eiropas Komisiju atzīt šādu noteikumu saderību ar ES tiesību aktiem;

83. atzinīgi vērtē sporta federāciju centienus aizliegt vienās un tajās pašās sacensībās piedalīties sporta klubiem, kuriem ir vairāki īpašnieki; uzskata, ka ir jāaizliedz visiem derību pakalpojumu sniedzējiem piedalīties sacensību organizēšanā vai būt ieinteresētajai personai, kā arī jāaizliedz visiem sacensību organizētājiem vai ieinteresētajām personām

kontrolēt pakalpojumu sniedzēju, kas piedāvā slēgt derības par viņu organizētajiem pasākumiem vai pasākumiem, kuros viņi piedalās;

84. aicina dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nelikumīgas darbības un noteiktu sodus par darbībām, kuras negatīvi ietekmē sporta integritāti un kuras ir uzskatāmas par noziedzīgu nodarījumu; jo īpaši tas attiecināms uz gadījumiem, kad šādas darbības ir saistītas ar derībām — ar to saprotot, ka tās izpaužas kā tīšas un krāpnieciskas manipulācijas ar sporta sacensību vai kādu sacensību posma iznākumu nolūkā gūt labākas izredzes veidā, kas nav saistīts ar tradicionālo sporta praksi vai sacensību neparedzamības;

85. mudina sporta federācijas cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai aizsargātu sporta integritāti;

86. aicina Eiropas Komisiju saskaņā ar ES korupcijas novēršanas stratēģijā paustajiem paziņojumiem risināt tādus jautājumus kā spēlētāju pārcelšanas nepārredzamība un iepriekšēja vienošanās par spēles iznākumu, nosakot minimuma noteikumus par noziedzīga nodarījuma definīciju šajā jomā;

87. pauž dziļas bažas par nopietnajām nelikumīgajām darbībām sportā, piemēram, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu, un aicina dalībvalstis pastiprināt sadarbību šo jautājumu risināšanā un nodrošināt lielāku pārredzamību finanšu darījumos, kas tiek veikti kā daļa no spēlētāju pārcelšanas un aģentu darbībām;

88. uzskata, ka ir svarīgi izstrādāt instrumentus, ar kuriem veicina sadarbību starp valsts iestādēm, sporta organizācijām un azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem krāpniecības lietu izskatīšanā sporta jomā, un ka varētu paredzēt sadarbību ar Eiropolu un *Eurojust*;

89. atzīst sporta tiesu likumību strīdu risināšanai sporta jomā, ciktāl tās ievēro cilvēka pamattiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu; prasa Eiropas Sporta šķīrējtiesai (*CAS*) ņemt vērā ES tiesību aktu noteikumus, risinot sporta strīdus, kas radušies ES;

90. aicina Komisiju līdz 2012. gadam iesniegt priekšlikumu par sporta jomas specifisko vajadzību sekmīgāku apzināšanu un praktisku rīcību šo vajadzību apmierināšanai, pilnībā ņemot vērā LESD 165. panta noteikumus;

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

91. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties ar trešām valstīm tādos jautājumos kā sportistu starptautiska pārcelšana, nepilngadīgu spēlētāju izmantošana, negodīga iepriekšēja vienošanās par spēles iznākumu un nelikumīgas derības; uzsver, ka ir jāatbalsta starptautiska mēroga sadarbība, lai attīstītu sportu jaunattīstības valstīs;

92. ar nepacietību gaida, kādus rezultātus nodrošinās sistēmas, kas izveidotas, lai uzraudzību pārredzamību un finansiāli godīgu spēli un lai novērstu korupciju un cilvēku tirdzniecību; uzsver, ka ir nepieciešama sistēma, kas atbilstu ES tiesību aktiem un datu aizsardzības noteikumiem; aicina sporta pārvaldības struktūras saistīt spēlētāju pārcelšanas sistēmas datus ar citām korupcijas novēršanas sistēmām efektīvākas uzraudzības nodrošināšanai, lai cīnītos pret iepriekšēju vienošanos par spēļu iznākumu;

93. uzsver, ka ir jāpievēršas jautājuma risināšanai par ES un ārpus ES izvietotu nelicencētu azartspēļu pakalpojumu sniedzēju darbību, jo tiem ir iespējas apiet uzraudzības sistēmas, kas paredzētas, lai novērstu krāpšanu sportā;

94. aicina Komisiju un dalībvalstis ciešā sadarbībā ar trešām valstīm veicināt olimpisko noteikumu un priekšrakstu ievērošanu pasaules mērogā;

95. aicina klubus nodrošināt atbilstību tiesību aktiem par imigrāciju, tie piesaista jauniešus no ārpuskopienas valstīm, un nodrošināt, ka visi viņu līguma nosacījumi atbilst spēkā esošajiem tiesību aktiem; prasa nodrošināt jaunajiem atlētiem iespēju atgriezties savās izcelsmes valstīs (ja viņi to vēlas) uz labvēlīgiem nosacījumiem, jo īpaši gadījumos, kad šo sportistu karjera nav izdevusies; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi īstenot attiecīgos tiesību aktus;

96. uzsver, ka ir jānodrošina pastiprināta nepilngadīgu personu aizsardzība starptautiska līmeņa pārcelšanā; uzskata, ka starptautiska līmeņa pārcelšana apdraud jaunos sportistus, kuri, jau agrā vecumā nošķirti no ģimenes un dzimtās valsts, ir ļoti neaizsargāti un kuriem ir nepieciešama īpaša sporta organizāciju uzmanība;

97. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu veicināt pilnīgu brīvību gan sievietēm, gan vīriešiem izvēlēties jebkura sporta veida nodarbības, — neraugoties uz to, ka ir likumi vai pienākumi, kurus sievietēm sabiedrībā uzliek saistībā ar kultūras, tradīciju, vēstures vai reliģijas faktoriem;

Eiropas identitāte sportā

98. aicina Komisiju paplašināt pašreizējās programmas, kuras popularizē sportu kā attīstības politikas instrumentu, un ierosināt jaunas iniciatīvas šajā jomā;

99. aicina Komisiju:

- katru gadu organizēt Eiropas Sporta dienu, kas veicina amatieru un profesionālā sporta sociālo un kultūras lomu un popularizē sporta pozitīvās iezīmes sabiedrības veselības ziņā;

- atbalstīt, ka katru gadu tiek nosaukta Eiropas sporta galvaspilsēta *ACES* (Eiropas sporta galvaspilsētu apvienības) vadībā, sniedzot finansiālu atbalstu un veicot vajadzīgo kontroli;

- atbalstīt vietējos, tradicionālos, vietējās izcelsmes sporta veidus, kas ir daļa no ES bagātās kultūrvēsturiskās daudzveidības un atbilst moto „Vienoti daudzveidībā”, popularizējot šīs spēles, piemēram, ar Eiropas kartes un festivālu starpniecību;

- izveidot jauno amatiersportistu un treneru mobilitātes programmu un attiecīgus pasākumus, lai ļautu viņiem apgūt jaunas treniņu metodes, ieviest paraugpraksi un ar sporta palīdzību pilnveidot Eiropas vērtības, piemēram, godīgu spēli, cieņu un sociālo integrāciju, un veicināt starpkultūru dialogu;

- palīdzēt izveidot mobilitātes programmu sporta treneru apmaiņai;

– sadarboties ar dalībvalstīm un sporta organizācijām tautas sporta veidu pamata integritātes aizsardzībā;

– atbalstīt dalībvalstu darbu saistībā ar datu vākšanu un izpēti paraugprakses apmaiņas nolūkiem;

100. iesaka izkārt Eiropas karogu lielākajos starptautiskajos sporta pasākumos, kas notiek ES, un ierosina sporta federācijām apsvērt domu par to, ka uz dalībvalstu sportistu apģērba līdzās dalībvalsts karoga emblēmai varētu būt Eiropas karoga emblēma; uzsver, ka dalībvalstīm un sporta organizācijām jādod pilnīga brīvība izvēlēties, vai tās vēlas izmantot šo iespēju;

o

o o

101. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas, starptautiskajām un nacionālajām sporta federācijām.

PASKAIDROJUMS

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. pantā, piešķirot jaunas pilnvaras sportā, ES aicināta veicināt ar sportu saistītu jautājumu risināšanu un noteikts, ka ES būtu jācenšas attīstīt Eiropas dimensiju sportā.

Komisijas paziņojums ir pirmais dokuments sporta jomā, kas izdots pēc tam, kad stājās spēkā Lisabonas līgums, kas ES piešķir pilnvaras atbalstīt, koordinēt un papildināt dalībvalstu sporta politikas pasākumus.

Lai atspoguļotu šo pilnvaru nozīmi, iepriekšējā sasaukumā Eiropas Parlaments izstrādāja vēl citus attiecīgus rezolūciju priekšlikumus, proti, rezolūciju par profesionālā futbola nākotni Eiropā[1], rezolūciju par sporta lomu izglītībā[2] un Balto grāmatu par sportu[3] (ko Komisija īstenoja 2007. gadā).

– Kāpēc sportam sabiedrībā ir svarīga nozīme?
Sports ir svarīga sociāla parādība, un tas sniedz sabiedrisku labumu. Daudziem cilvēkiem, kas nodarbojas ar sportu vai vēro sporta sacensības, sports ir viens no svarīgākajiem atpūtas veidiem. Sporta labākā īpašība — vienot cilvēkus neatkarīgi no izcelsmes vietas vai apstākļiem, reliģijas vai finansiālā stāvokļa. Sports mudina Eiropas iedzīvotājus aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē un palīdz attīstīt sociālās integrācijas apziņu.

– Sporta nozīme veselības uzlabošanā
Mūsdienu sabiedrībā fiziskās nodarbības ir viens no svarīgākajiem veselības priekšnosacījumiem. Fiziskās aktivitātes trūkums negatīvi ietekmē Eiropas iedzīvotāju veselības stāvokli, jo palielina aptaukošanās, liekā svara un to izraisītu nopietnu slimību risku. Šīs negatīvās sekas noslogo veselības aprūpes jomai paredzēto budžetu un dalībvalstu ekonomiku kopumā.

– Dopings, vardarbība un neiecietība
Dopings vēl aizvien nopietni apdraud sportu. Daudzas ieinteresētās personas aicina ES ieņemt aktīvāku nostāju cīņā pret dopingu, piemēram, ciktāl Savienības kompetences šajā jomā to atļauj, pievienoties Eiropas Padomes Antidopinga konvencijai.

Skatītāju vardarbība un nekārtības joprojām ir plaši izplatīta parādība visā Eiropā, tāpēc vajadzīga Eiropas pieeja, kas aptvertu pasākumus, kas paredzēti, lai mazinātu ar to saistītos riskus.

– Sports un ekonomika
Sports ir liela un strauji augoša ekonomikas nozare, un tā sniedz būtisku ieguldījumu izaugsmē un jaunu darba vietu izveidē; sporta pievienotā vērtība un ietekme uz nodarbinātību pārsniedz vidējos izaugsmes rādītājus. Tomēr jautājums par sporta ilgtspējīgu finansēšanu jārisina ļoti detalizēti.

---

[1] Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0100.
[2] Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0503.
[3] Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0198.

– Sporta organizācija
Laba pārvaldība sporta jomā ir nosacījums, lai risinātu ar sportu saistītus uzdevumus un ES tiesisko regulējumu. Šo uzdevumu starpā ir: iedzīvotāju pārvietošanās brīvība un sportistu valstspiederība, spēlētāju pārcelšana (visbiežāk bažas rada šo darbību likumība un finanšu plūsmu pārredzamība), sporta sacensību integritāte un Eiropas sociālais dialogs sporta nozarē.

Komisijas paziņojums

Komisija 2011. gada 18. janvārī pieņēma paziņojumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā". Tajā izklāstītas Komisijas domas par ES līmeņa darbībām sporta jomā. Komisijai un dalībvalstīm ierosinātās konkrētās darbības ietvertas trīs plašās nodaļās, kas aptver jautājumus par sporta sociālo nozīmi, sporta ekonomisko dimensiju un sporta organizāciju.

Paziņojumā aplūkotas šādas galvenās tēmas:
– noteikti sporta galvenie uzdevumi (piemēram, dopinga lietošana amatiersportistu vidū, vardarbība sporta pasākumos);
– ievērota sporta jomas pārvaldes struktūru autonomija un atzīta dalībvalstu kompetence sporta jomas organizēšanā;
– tomēr konstatēts, ka, nodrošinot sporta organizāciju ES līmenī, var radīt ievērojamu pievienoto vērtību;
– katras nodaļas noslēgumā dots saraksts ar iespējamiem turpmākiem pasākumiem, kas jāveic Komisijai un dalībvalstīm;
– atzīts, ka priekšlikumi sporta jomā ir sarežģīti;
– ierosināts turpināt neformālu sadarbību starp dalībvalstīm, lai panāktu nepārtrauktu labākās prakses apmaiņu un rezultātu izplatīšanu.

Paziņojumā konstatēts, ka ES darbība veicina kopējo stratēģijas „Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu, uzlabojot nodarbinātību un mobilitāti, īstenojot pasākumus, kas sekmē sociālo iekļaušanu sportā, izglītībā un apmācībā un ar to starpniecību, kā arī īstenojot Eiropas fiziskās aktivitātes pamatnostādnes.

Paziņojumā ierosinātajām darbībām jāveicina ieinteresēto pušu diskusijas, jārisina uzdevumi sporta jomā un jāsekmē šīs nozares attīstība. Paredzams, ka sportisti, sporta organizācijas un iedzīvotāji gūs labumu no plāniem, kas izriet no Lisabonas līgumā ES piešķirtās jaunās nozīmes dalībvalstu sporta politikas atbalstīšanā un koordinēšanā.

Pašlaik Komisija atbalsta projektus un tīklus sporta jomā vai nu ar īpašiem sporta veicināšanas pasākumiem, proti, ar sagatavošanās darbībām sporta jomā, vai ar pašreizējām programmām dažādās attiecīgās jomās. Tās ir mūžizglītība, sabiedrības veselība, jaunatne, pilsoniskums, pētniecība un tehnoloģiju izstrāde, sociālā integrācija, cīņa pret rasismu, vides aizsardzība un citas.

Referenta piezīmes un turpmākie uzdevumi

Sporta nozīme
– Referents ir stingri pārliecināts, ka, pateicoties sporta nozīmei izglītībā un kultūrā, ar tā palīdzību var sasniegt Eiropas Savienības stratēģiskos mērķus.

– Tā kā sports ir pieejams visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no dzimuma, etniskās piederības, vecuma, valstspiederības un sociālā stāvokļa, tas ir integrācijas virzītājspēks.
– Referents atzīst, ka nav pietiekami novērtēta sporta nodarbību nozīme sieviešu vidū un ka sporta organizāciju lēmējstruktūrās sievietes ir pārāk maz pārstāvētas.
– Referents mudina dalībvalstis bijušo sportistu pieredzi izmantot trenera profesijas apgūšanai un izstrādāt īpašus pasākumus sportistiem, kas vēlas iegūt augstāko izglītību, kā arī nodrošināt darbaudzinātājus šo sportistu atbalstam.
– Brīvprātīgo darbs nodrošina daudzu sporta pasākumu nevainojamu norisi. Referents vēlas uzsvērt brīvprātīgo ieguldījuma nozīmi.

Lielu problēmu risināšana
– Referents uzskata, ka dalībvalstīm jāatbild par sporta ieguldījumu veselības veicināšanā. ES līmenī šajā jomā uzmanība būtu jāpievērš lielākām problēmām, piemēram, dopinga lietošanai, cilvēku tirdzniecībai, sportistu mobilitātei, rasismam un vardarbībai sportā.
– Pastiprināti būtu jācenšas novērst noziedzīgas darbības, kas apdraud sportu, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, iepriekšēju vienošanos par spēļu iznākumu, cilvēku tirdzniecību un nepilngadīgo izmantošanu.
– Referents aicina dalībvalstis atturēt no iekļūšanas stadionos tādus līdzjutējus, kuru uzvedība bijusi vardarbīga vai diskriminējoša. Ierosina izveidot Eiropas reģistru, kurā iekļautas personas, kam aizliegts iekļūt stadionos.

Laba pārvaldība
– Sporta jomas pārvaldības standartu piemērošana būtu jāveicina, apmainoties ar labākās prakses piemēriem.
– Būtu jāsaskaņo dalībvalstu tiesību akti par plašsaziņas līdzekļu tiesību pārdošanu, lai novērstu situācijas, kad labumu gūst tikai lielās apvienības.
– Referents atzīst, ka ir svarīga godīga ienākumu sadale gan dažāda lieluma sporta klubu, gan profesionālā un amatieru sporta starpā.
– Jāuzsver arī mācību pabalstu nozīme, jo tie mācību centriem nodrošina efektīvu aizsardzības mehānismu un taisnīgu peļņu no ieguldījumiem.

Sporta sacensību godīgums
– Sporta pasākumu integritāte ir svarīga. Dalībvalstīm būtu jāpieņem regulatīvi pasākumi, lai nodrošinātu, ka sports ir aizsargāts no nepiemērotu darbību, piemēram, azartspēļu un spēļu rezultātu pasūtīšanas, ietekmes.
– Referents mudina dalībvalstis jebkādus mēģinājumus ietekmēt sacensību integritāti uzskatīt par noziedzīgiem nodarījumiem.
– Lai aizsargātu sportistu integritāti, ir būtiski nodrošināt sporta sacensību godīgumu un atklātumu.
– Sporta federācijām nav ne strukturālu, ne likumīgu līdzekļu, lai efektīvi cīnītos pret spēļu rezultātu uzpirkšanu.
– Referents atbalsta licencēšanas sistēmas un finansiāli godīgu spēli.
– Referents atzīst, ka sporta tiesām ir likumīgas iespējas risināt konfliktus sporta jomā, tāpēc aicina izveidot Eiropas Sporta šķīrējtiesas (*CAS*) palātu.

Budžets
– Jāapsver atbilstīgs finansiālais nodrošinājums sporta jomai, lai sagatavošanas posmā varētu izstrādāt konkrētu programmu jaunajai kompetencei.

Iespējas un darba vietas
– Dalībvalstu izglītības programmas jāsaskaņo tā, lai jaunie sportisti varētu savienot mācības ar treniņiem.
– Būtu jāorganizē kursi jauniešiem, kuri izvēlas sportista karjeru un savieno to ar studijām.
– Tā kā sports palīdz likvidēt sociālos šķēršļus un veicina sociāli atstumtu grupu integrāciju, tas jāpopularizē skolās.
– Sporta joma spēj radīt jaunas darba vietas un veicināt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi.

Tūrisms
– Jāparedz sporta un tūrisma mijiedarbības veidi, jo īpaši modernizējot kolektīvās infrastruktūras.
– Referents norāda, ka lielie pasākumi un sports sniedz lieliskas iespējas izmantot Eiropas tūrisma attīstības potenciālu.

Tradicionālie sporta veidi un spēles
– Referents ir stingri pārliecināts, ka mums būtu jāsaglabā vietējie, tradicionālie sporta veidi, jo tie ir mūsu kultūras mantojuma sastāvdaļa, kas stiprina Eiropas piederības apziņu. Sports ir patiess mūsu sabiedrības kultūru dažādības simbols.
– Referents norāda, ka dažas tradicionālās spēles un sporta veidi jau ir izzuduši un ka vēl saglabājušies sporta veidi drīz nenovēršami izzudīs.
– Referents aicina Komisiju izstrādāt vietējo iedzīvotāju sporta veidu Eiropas karti un atbalstīt tās izplatīšanu.

Eiropas identitāte sportā
– Lai veicinātu sabiedrības informētību par sporta priekšrocībām, referents aicina Komisiju ik gadu atzīmēt Eiropas Sporta dienu.
– Iespējamās iniciatīvas varētu ietvert konferences un debates par sportu, atlaides veikalos sporta aprīkojumam un veselīga dzīves veida popularizēšanu.
– Referents aicina Komisiju ar finansiālu atbalstu un vajadzīgajiem kontroles pasākumiem atbalstīt Eiropas sporta galvaspilsētas nosaukumu, ko katru gadu piešķir *ACES*.
– Referents ierosina visos galvenajos Eiropas Savienības sporta pasākumos izkārt Eiropas karogu un ierosina, lai tā emblēma būtu redzama uz dalībvalstu sportistu apģērba.

Apmācība un mobilitāte sportā
– Uzsver, ka spēlētāju apmācība vietējā līmenī nodrošinātu sporta ilgtspējīgu attīstību Eiropā.
– Referents ierosina, ka būtu jāizveido jauno sportistu mobilitātes programma, lai sportisti varētu trenēties ārvalstu komandās.
– Šādā apmaiņā būtu jāļauj piedalīties sporta komandās esošajiem studentiem un skolēniem. Studentiem būtu iespēja apgūt jaunas apmācības metodes un attīstīt Eiropas līmeņa izpratni. Šai programmai būtu jāpaplašina starpkultūru dialogs.

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām
– Referents aicina Komisiju un dalībvalstis, sadarbojoties ar trešām valstīm, apspriest jautājumus par, piemēram, spēlētāju pārcelšanu starp valstīm, nepilngadīgu spēlētāju izmantošanu, pirātismu un nelegālām azartspēlēm.

– Sporta klubiem, uzaicinot spēlētājus no trešām valstīm, būtu jāievēro tiesību akti imigrācijas jomā. Šāda rīcība nodrošinātu labvēlīgu attieksmi pret sportistiem pēc atgriešanās izcelsmes valstī.

Sporta aģenti

– Referents uzskata, ka līdzīgi kā citās regulētās profesijās sporta aģentiem jābūt augstākās izglītības iestādē iegūtai obligātai kvalifikācijai. Arī aģentu nodokļu maksāšanas vietai jābūt ES teritorijā.
– Referents ierosina izveidot Eiropas spēlētāju aģentu reģistru, kur būtu uzskaitīti šo aģentu pārstāvēto sportistu vārdi un aģentu algu apmērs.

23.9.2011

EKONOMIKAS UN MONETĀRĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Burkhard Balz*

IEROSINĀJUMI

Ekonomikas un monetārā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

– ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku (2008/2250(INI)),

– tā kā sports ir ne tikai sociāli kulturāla parādība, bet arī dinamiska tautsaimniecības nozare, kas spējīga radīt ievērojamus tiešos ieņēmumus un netiešus saimnieciskos guvumus, un tādējādi varētu dot ieguldījumu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā,

– tā kā sportam nav ekonomiskajām darbībām raksturīgo iezīmju, jo tam piemīt zināma specifika un sporta nozares organizatoriskās struktūras pamata ir federācijas, kas nedarbojas kā komerciāli uzņēmumi, un tā kā sports ir jānošķir no komerciālajām interesēm,

– tā kā sporta pasākumu organizēšana kļūst arvien nozīmīgāka starptautiskā mērogā un draudi sporta integritātei kā, piemēram, spēļu rezultātu pasūtīšana nav novēršami, darbojoties tikai vienas dalībvalsts robežās, ir nepieciešama dalībvalstu sadarbība un koordinēta rīcība,

1. atzinīgi vērtē LESD 165. pantu, kurā ES pirmo reizi tiek noteikts tiesisks pamats pasākumiem sporta jomā un tādējādi arī ES līmeņa finansiāla atbalsta programmai;

2. atzīst sporta pasākumu nozīmi Eiropas integrācijas procesā; norāda, ka iespējas ar televīzijas, radio vai interneta palīdzību sekot līdzi sporta pasākumiem palīdz satuvināt Eiropas iedzīvotāju kultūras;

3. norāda, ka sports veic vairākas nozīmīgas funkcijas ne tikai sabiedriskajā dzīvē, piemēram, brīvprātības, integrācijas un veselīga dzīvesveida veicināšanā, bet arī darba vietu radīšanā, nodokļu maksāšanā un novatoriskā ekonomikas un izaugsmes popularizēšanā; empīriska ekonomiskā sporta nozares analīze Eiropas līmenī ir ļoti svarīga, taču, lai radītu pienācīgu precīzu un salīdzināmu datu platformu, ir nepieciešams veltīt papildu centienus; atkārtoti uzsver aicinājumu statistikas datos pilnībā iekļaut sociālās ekonomikas nozari;

4. uzskata, ka, sadarbojoties ar attiecīgajām valstu iestādēm, Eirostatam vajadzētu bez liekas kavēšanās sagatavot šādus statistikas datus, procesā pilnībā iesaistot arī starptautiskās organizācijas, citas ekonomiskās puses vai organizācijas, piemēram, TV raidorganizācijas un Eiropas Audiovizuālo observatoriju;

5 turklāt norāda, ka brīvprātība var kalpot dalībvalstīm ne tikai kā morāls piemērs un solidaritātes žests, bet arī pozitīvi ietekmēt ekonomiku; brīvprātība arī atvieglo darba vietu radīšanu un palielina nodarbinātību;

6. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis atzīt sporta sacensību organizētāju tiesības saņemt kompensāciju no derību organizētājiem par sacensību izmantošanu šo organizāciju komercdarbībām, kā arī atbalstīt sporta organizācijas cīņā par sporta integritātes aizsargāšanu; tas tomēr neattiecas uz publisko derību organizētājiem, kuri atbalsta sportu saskaņā ar saviem rīcības kodeksiem;

7. aicina veikt analīzi par Eiropas sporta klubu ekonomisko situāciju; īpaši futbola klubiem arvien biežāk ir problēmas ar lieliem finansiāliem parādiem;

8. aicina Padomi un Komisiju atbalstīt struktūras izveidi pastāvīgai paraugprakses apmaiņai un koordinēšanai starp dalībvalstīm, pilsonisko sabiedrību un citām iesaistītajām pusēm, lai radītu sinerģiju starp nozīmīgākajiem pasākumiem un visām svarīgajām ekonomiskās izaugsmes stimulēšanas iniciatīvām, kas saistītas ar sporta aktivitātēm; taču norāda, ka ES politikas mērķis nav valstu politikas saskaņošana ES līmenī;

9. pauž nožēlu par korupcijas gadījumiem un spēļu rezultātu pasūtīšanu sportā, kas kaitē sporta integritātei līdzjutēju vidū un apdraud sporta ieguldījumu ekonomikā; tādēļ aicina ES līmenī saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 6., 83., un 165. pantu izveidot efektīvu sadarbības sistēmu sporta integritātes saglabāšanai un godīgas spēles principa nostiprināšanai sportā, kā arī aicina sporta pasākumu organizētāju, tiešsaistes derību rīkotāju un valsts iestāžu starpā apmainīties ar informāciju un pieredzi un par krāpšanu sportā piemērot vienotu pārkāpumu un sankciju definīciju, tai skaitā krimināls odus, lai veicinātu spēlētāju izglītošanu un saskaņotu rīcību pret krāpšanu un korupciju sportā;

10. aicina Komisiju precizēt valsts atbalsta pieteikumu noteikumus, ņemot vērā, ka sporta nozare tiek finansēta publiski, lai dalībvalstu interesēs radītu tiesisku noteiktību jautājumā par sabiedrības interešu atbalstīšanu masu sporta veidos ar finansiāla atbalsta palīdzību;

11. norāda, ka ir nepieciešama detalizētāka un plašāka noturīgas sporta ekonomikas attīstības analīze; tostarp daļu no ienākumiem par spēlētāju pārvietošanu vajadzētu atgriezt masu sporta līmeņa klubiem; šādi pasākumi ir nepieciešami ilgtspējīgas un vienlīdzīgas sporta

kustības izveidei;

12. atgādina, ka sporta nozares ieņēmumi parasti tiek izmantoti pasākumu, sacensību un iesaistīto organizāciju finansēšanai, kā arī infrastruktūras izveidei un uzturēšanai un jauniešu, amatieru un masu sporta aktivitāšu popularizēšanai; tādēļ norāda, ka organizētājiem ir nepieciešamas tiesības pašiem pārredzamā veidā pārņemt savu pasākumu komercializēšanu, ievērojot ES konkurences noteikumus; norāda, ka treniņu akadēmijām ir liela nozīme un ka ar piemērotiem atbalsta pasākumiem ilgtermiņā ir jānodrošina šo akadēmiju dzīvotspēja un panākumi;

13. atzīst saikni starp ekonomisko sporta nozīmi un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pienācīgu intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību; uzsver, ka tiešsaistes derības ir viens no sporta pasākumu komerciālas izmantošanas veidiem un aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, kā nodrošināt taisnīgu peļņu no sporta pasākumiem, ka arī attīstīt masu sportu un pasargāt tā integritāti;

14. atgādina, ka saskaņā ar LESD 165. pantu Eiropas Savienībai ir pienākums veicināt taisnīgumu un aizsargāt sporta integritāti; tādēļ uzskata, ka ES vajadzētu izveidot Eiropas līmeņa strukturālu sadarbību, lai koordinētu cīņu pret krāpšanu un korupciju sportā;

15. atbalsta sporta nozares jebkāda veida pašregulējumu, kura mērķis ir stiprināt pārskatatbildību, pārredzamību un finansiālo stabilitāti sporta nozarē; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai šādu noteikumu uzticamības stiprināšanai tiktu ieviesta efektīva pārbaudes sistēma un līdzsvarota sankciju un stimulu kombinācija vienotā Eiropas sistēmā, kas ļautu atklāt dažāda veida korupciju (kukuļošanu un sporta derību kaitīgo ietekmi uz godīgumu sportā); aicina Komisiju izpētīt, vai ir nepieciešams uz LESD 114. pantu balstīti pasākumi, kuru mērķis būtu nodrošināt Eiropas profesionālo sporta klubu pareizas finanšu pārvaldības noteikumu saskaņošanu;

16. uzsver, ka īpaši svarīgi ir savstarpēji vienotā Eiropas sistēmā atzīt par speciālistiem (tiesnešiem, treneriem) sportā strādājošiem profesionāļiem paredzētus kursus un speciālistu apmācības, tādējādi ilgtermiņā ieguldot stiprākā konkurētspējā, kas savukārt ļautu novērst ievērojamu ieņēmumu samazināšanos;

17. uzskata, ka nākamajā daudzgadu finanšu shēmā ir pamats un būtu vēlams turpināt sporta nozarē izrādīt iniciatīvu vai nu neatkarīgas ES sporta programmas vai apakšprogrammas veidā;

18. norāda, ka Komisija sporta nozares satelītkontu sistēmu ir ieviesusi ļoti izdevīgā laikā, jo tā ļauj ar sportu saistītas darbības izvērtēt valsts līmenī un atbilstoši vienotajiem standartiem, kas ļauj atklāt novirzes no normas un rada pievienoto vērtību Eiropas ekonomikai un vienotajam tirgum;

19. aicina izveidot un piemērot tādus starptautiskus regulējumus attiecībā uz augsto parādu līmeni profesionālajā sportā, ar kuriem varētu cīnīties pret šo parādu cēloņiem; šos noteikumus vajadzētu izveidot, sadarbojoties sporta iestādēm no visas Eiropas, lai izveidotu vienotu sistēmu visā kontinentā;

20. aicina Komisiju izteikt konkrētus priekšlikumus par 2009. gada Komisijas pasūtītajā neatkarīgajā pētījumā minēto trūkumu un pretrunu novēršanu sporta aģentu darbībā, kurai pēc būtības ir pārrobežu raksturs;

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.9.2011
Galīgais balsojums	+: 29 –: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Udo Bullmann, Pascal Canfin, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Othmar Karas, Wolf Klinz, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Ivari Padar, Olle Schmidt, Marianne Thyssen
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pervenche Berès, David Casa, Herbert Dorfmann, Saïd El Khadraoui, Sari Essayah, Mojca Kleva, Thomas Mann, Gianni Pittella, Andreas Schwab

14.9.2011

VIDES, SABIEDRĪBAS VESELĪBAS UN PĀRTIKAS NEKAITĪGUMA KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Sophie Auconie*

IEROSINĀJUMI

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- tā kā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 165. pantu paredz Eiropas Savienībai uzdevumu „attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas ir atbildīgas par sportu, kā arī sargājot sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti”,

1. uzsver, ka sports ir ievērojams sabiedrības veselības uzlabošanas instruments un spēcīgs faktors sabiedrības veselības tēriņu samazināšanai; atkārtoti norāda uz regulāru fizisko nodarbību pozitīvo ietekmi, kas ietver tādu veselības problēmu novēršanu kā aptaukošanās, sirds un asinsvadu slimības, diabēts, vēzis un osteoporoze; uzsver, ka sporta un fiziskām nodarbībām var būt terapeitiska nozīme, panākot cilvēkos lielāku pašcieņu, uzlabojot viņu priekšstatu par savu fizisko stāvokli, attīstot sociālās prasmes, veicinot integrāciju un labvēlīgu garīgo veselību un labsajūtu; pauž nožēlu par spiedienu, ko dažkārt izdara uz bērniem un pusaudžiem, kuri piedalās sporta aktivitātēs; norāda, ka, ņemot vērā ES iedzīvotāju novecošanos, īpaša uzmanība jāpievērš labvēlīgajai ietekmei, kādu fiziskas nodarbības var atstāt uz vecāku cilvēku veselību;

2. aicina dalībvalstis, lai tās, ņemot vērā, ka viens no septiņiem bērniem ES cieš no liekā svara vai aptaukošanās, valstu izglītības programmās fiziskām aktivitātēm piešķirtu lielu nozīmi jau no agrīnā dzīves posma; aicina Padomi izstrādāt ieteikumu saistībā ar ES fiziskās aktivitātes pamatnostādnēm, kuras 2008. gadā apstiprināja ES sporta ministri; aicina dalībvalstis mudināt uzņēmumus organizēt sporta pasākumus saviem darbiniekiem;

3. uzsver, ka brīvprātīgais sporta organizāciju darbs ir vērtīgs, jo tas labvēlīgi ietekmē sabiedrības veselību; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāatbalsta šis darbs efektīvāk nekā līdz šim;

4. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt atšķirību starp amatieru un profesionālo sportu un veicināt uz masveidību un lielāku līdzdalību balstītu fiziskās aktivitātes modeli „sports visiem", tostarp attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti, un piešķirt tam galveno nozīmi sabiedrības veselības stratēģijā;

5. aicina dalībvalstis un pašvaldības nepaļauties tikai uz privātiem sporta objektiem — tāda pieeja, kas var izraisīt nevienlīdzību —, bet nodrošināt plašu un vienlīdzīgu pieeju sabiedriskiem sporta objektiem un apmainīties ar paraugpraksi šajā jomā;

6. uzsver, ka sports un valstu, Eiropas un starptautiskās organizācijas, kas to pārvalda un regulē, var efektīvi palīdzēt sasniegt ES ilgtermiņa stratēģiskos mērķus, kuri izvirzīti stratēģijā „Eiropa 2020", un tādējādi radīt jaunas perspektīvas gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei;

7. uzskata, ka Eiropas Savienībai jārīkojas aktīvāk, aizstāvot sporta integritāti, ko sporta organizācijas vienas pašas nevar nodrošināt, un ka būtu jāveicina arī dalībvalstu organizāciju savstarpējā sadarbība, lai nodrošinātu regulāru apmaiņu ar izmēģinātām un pārbaudītām metodēm un izplatītu informāciju par gūtajiem rezultātiem;

8. uzskata, ka reģionālām un vietējām iestādēm ir būtiska nozīme sporta Eiropas dimensijas attīstīšanā, jo to institucionālajos uzdevumos ietilpst pakalpojumu sniegšana iedzīvotājiem sporta jomā un finansējuma piešķiršana sporta nodarbībām un tām nepieciešamajai infrastruktūrai;

9. uzskata, ka dopings rada nopietnu veselības apdraudējuma risku gan profesionāliem sportistiem, gan amatieriem; uzskata, ka dalībvalstu un ieinteresēto pušu organizētajām, pret dopingu vērstajām kampaņām šobrīd trūkst konsekvences un saskaņotības; prasa valstu pārvaldes iestādēm, antidopinga organizācijām un laboratorijām apmainīties ar informāciju un labo praksi; šajā sakarībā norāda, ka saskaņā ar LESD 165. pantu Eiropas Savienībai jānodrošina, lai tiktu aizsargāta sportistu fiziskā un morālā integritāte;

10. atbalsta ES pievienošanos Eiropas Padomes Konvencijai pret dopingu;

11. aicina Komisiju izpētīt iespēju pieņemt direktīvu par sportistiem paredzētajiem pārtikas produktiem ar augstu enerģētisko vērtību, lai to lietotājiem nodrošinātu pietiekami daudz informācijas, jo īpaši par antidopinga noteikumiem; aicina Komisiju izstrādāt dopinga profilakses stratēģiju, kas būtu domāta jaunajiem sportistiem;

12. prasa definēt noziedzīgus nodarījumus saistībā ar dopinga vielu tirdzniecību un noteikt atbilstīgas sankcijas;

13. prasa izveidot sistemātisku sadarbību Eiropas Savienības līmenī, lai, ievērojot LESD 6., 83. un 165. pantu, aizsargātu sporta integritāti un godīgumu sportā ar mērķi koordinēt cīņu pret krāpšanos un korupciju sportā, kā arī cīņu pret dopingu, neskarot Pasaules antidopinga aģentūras noteikumus un darbības veidu;

14. aicina Komisiju un dalībvalstis vairāk atbalstīt veselības aprūpes profesionāļu lomu līdzdalības veicināšanā sportā un izpētīt, kā veselības apdrošinātāji varētu mudināt cilvēkus iesaistīties sporta aktivitātēs.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	12.9.2011
Galīgais balsojums	+: 41 –: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	János Áder, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Anne Delvaux, Edite Estrela, Julie Girling, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Antonyia Parvanova, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Marina Yannakoudakis
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marisa Matias, James Nicholson, Alojz Peterle, Michail Tremopoulos, Anna Záborská, Andrea Zanoni

27.9.2011

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Eija-Riitta Korhola*

IEROSINĀJUMI

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

A. tā kā sports ir nozare, kas dinamiski attīstās, un patiess instruments sociālās kohēzijas nodrošināšanai, un tam ir ļoti nozīmīga sociāla, veselības un finansiāla ietekme ES un tās reģionos, kur ar sportu var panākt ievērojamu ieguldījumu gan vietējās infrastruktūras, gan ekonomikas attīstībā, un tas var kalpot kā tūristu piesaistes objekts;

B. tā kā uz azartspēļu pakalpojumiem to specifikas dēļ neattiecas ne Pakalpojumu direktīvas (2006/123/EK), ne Patērētāju tiesību direktīvas (kuru Eiropas Parlaments pieņēma 2011. gada 23. jūnijā) darbības joma;

C. tā kā finansējums masu sportam ir nodrošināts tikai gadījumā, ja attiecībā uz azartspēlēm nepieciešamo licenču turētājiem, kuri maksā nodokļus un finansē citus sabiedrības interešu mērķus dalībvalstīs, ir tiesiski saistošs pienākums maksāt nodevas visas sabiedrības interesēs un tie tiek efektīvi aizsargāti pret nelegālu konkurenci,

D. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi ir reāls drauds Eiropas sporta ilgtermiņa finansējumam,

1. atzinīgi vērtē Komisijas pētījumu par iekšējā tirgus politikas ietekmi uz masu sporta veidiem un aicina ar finansiālās solidaritātes pasākumu palīdzību pārvarēt plaisu starp „bagāto” un „nabadzīgo” sporta veidiem; aicina attīstīt Eiropas dimensiju sporta integritātē, galveno uzsvaru liekot uz cīņu pret spēļu rezultātu pasūtīšanu;

2. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot sistēmu brīvprātīgo iegūtu kvalifikāciju atzīšanai

un reglamentētajām, ar sportu saistītajām profesijām nepieciešamo kvalifikāciju atzīšanai;

3. uzskata — lai nodrošinātu, ka sporta nozarē pilnībā izmanto iekšējā tirgus sniegtās priekšrocības, pastāvīgi mainīgajā sporta nozares ekonomiskajā dimensijā ir nepieciešami steidzami uzlabojumi tādās ar sportu saistītās svarīgās jomās kā brīva darbaspēka un pakalpojumu aprite, brīvība veikt uzņēmējdarbību, profesionālās kvalifikācijas atzīšana, intelektuālā īpašuma tiesības un noteikumi par valsts atbalstu;

4. aicina vairāk novērtēt sporta ieguldījumu stratēģijas „Eiropa 2020" vispārējo mērķu sasniegšanā, ņemot vērā sporta nozares lielās iespējas dot ieguldījumu gudrā, noturīgā un iekļaujošā izaugsmē un radīt jaunas darba vietas un ņemot vērā šīs nozares pozitīvo ietekmi uz sociālo integrāciju, izglītību un apmācību, kā arī sabiedrības veselību un aktīvām vecumdienām;

5. uzstāj, ka ekskluzīvu loterijas un citu skaitļu spēļu rīkošanas tiesību piešķiršanai jāpaliek dalībvalstu pārziņā, ņemot vērā, ka ES sporta jumta organizācijas uzskata valstu izložu ieguldījumus par absolūti nepieciešamiem sporta un īpaši masu sporta finansēšanā;

6. aicina Komisiju piedāvāt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu izložu ienākumu izmantošanu sporta finansēšanai;

7. iesaka dalībvalstīm un sporta federācijām gadījumos, ja tas vēl nav izdarīts, ieviest centralizētu plašsaziņas līdzekļu tiesību pārdošanu, kuras atbilstību ES tiesību aktiem jau vairākkārt ir atzinusi Komisija;

8. respektē dalībvalstu tiesības noteikt sankcijas nelegālu tiešsaistes azartspēļu rīkotājiem; aicina noteikt regulēšanas principu, kas azartspēļu uzņēmumam ļautu darboties (vai pieprasīt nepieciešamo valsts atļauju) kādā dalībvalstī tikai gadījumā, ja tas nepārkāpj likumu nevienā citā ES dalībvalstī;

9. uzsver izglītības nozīmi sportā un atbalsta sporta organizāciju un spēļu rīkotāju iniciatīvas izglītot sportistus pareizā sporta derību praksē;

10. atzinīgi vērtē finansiāli godīgas spēles principu ieviešanu Eiropas futbolā, kas ir nozīmīgs solis finansiālas stabilitātes panākšanā un negodīgas konkurences novēršanā sportā;

11. pauž bažas par sporta pasākumu pārraidīšanu sabiedriskās vietās raidīšanas kanālos, kuriem nav retranslācijas tiesību attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

12. uzsver, ka arvien pieaugošā konkurence globālajā sporta tirgū jāaizsargā pienācīga ar plašsaziņas līdzekļiem, preču zīmēm un komerciāliem paziņojumiem saistīta intelektuālā īpašuma tiesību pietiekama pārraudzība un pareiza piemērošana; lūdz Komisiju un dalībvalstis divkāršot centienus sporta organizāciju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā, lai ES izveidotu līdzvērtīgus konkurences apstākļus, respektējot vārda un preses brīvību, kā arī ņemt vērā šo ieņēmumu nozīmi masu sporta finansēšanā, tādējādi profesionālajiem klubiem dodot iespēju iesaistīties labdarības pasākumos, atbalstot vietējās kopienas un masu sportu;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt Pakalpojumu direktīvas 20. panta 2. punkta

efektīvu īstenošanu, kā arī to, lai valstu iestādes un tiesas dalībvalstu tiesību sistēmās pareizi piemērotu valstu noteikumus, ar kuriem īsteno nediskriminēšanas principu, ņemot vērā sporta pasākumu biļešu tirdzniecību starptautiskā mērogā;

14. atbalsta Komisijas iniciatīvu pētījuma veikšanā par spēlētāju pārvietošanas tiesiskajiem aspektiem, tās ietekmi uz sporta sacensībām un īpaši uz jaunu spēlētāju trenēšanas metodēm klubos;

15. atgādina, ka saskaņā ar LESD 165. pantu Eiropas Savienībai ir pienākums veicināt taisnīgumu un aizsargāt sporta integritāti; tādēļ uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu izveidot Eiropas līmeņa strukturālu sadarbību, lai koordinētu cīņu pret krāpšanu un korupciju sportā; turklāt arī aicina Komisiju izpētīt, vai ir nepieciešams uz LESD 114. pantu balstīts likumdošanas instruments, kura mērķis būtu nodrošināt Eiropas profesionālo sporta klubu pareizas finanšu pārvaldības noteikumu saskaņošanu;

16. uzskata, ka Eiropas iedzīvotājiem un īpaši jauniem cilvēkiem vajadzētu sniegt plašāku informāciju par sporta finansējuma programmu, projektu, stipendiju un treniņu pieejamību; aicina Komisiju, dalībvalstis un sporta organizācijas apvienot viegli pieejamus informēšanas mehānismus, kas palīdzēs cilvēkiem pilnībā izmantot iekšējā tirgū piedāvātās kopienas programmu iespējas;

17. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka krāpnieciska spēļu rezultātu pasūtīšana finansiāla vai citāda veida labuma gūšanai ir aizliegta, nosakot krimināltatbildību par jebkādiem draudiem sacensību integritātei, tostarp, par tiem, kas saistīti ar derībām;

18. uzskata, ka viens no galvenajiem veidiem dinamiska un veselīga dzīvesveida sekmēšanā patērētājiem un iedzīvotājiem Eiropā ir nodrošināt iedzīvotāju aktīvu iesaistīšanos veselību veicinošos sporta un atpūtas pasākumos visā Eiropā, jo īpaši pievēršoties bērniem, jo aptaukošanās un citas ar dzīvesveidu saistītas saslimšanas strauji pieaug gados jaunāku iedzīvotāju grupu vidū; aicina Komisiju veselīgāka dzīvesveida iniciatīvas un finanšu līdzekļus novirzīt dažādiem projektiem, īpaši tādiem, kas ietver starptautiskas sporta aktivitātes;

19. aicina Komisiju, balstoties uz paziņojumu par sportu, ar vadlīniju palīdzību precizēt tiesību kopumu sporta nozarē;

20. aicina Komisiju uzsākt dialogu ar visām Eiropas profesionālā sporta organizācijām par to, kā risināt problēmas, kas izriet no atšķirībām dalībvalstīs attiecībā uz profesionālo sportistu darba līgumiem (piemēram, minimālais vecums darba līguma noslēgšanai), darba apstākļiem un algu shēmām, kā arī attiecībā uz valsts atbalsta un konkurences noteikumiem profesionālā sporta jomā (piemēram, maksimālais visā sezonā izmantojamo spēlētāju skaits visās sacensībās, pārejas posmi utt.).

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	26.9.2011
Galīgais balsojums	+: 33 –: 0 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Mikael Gustafsson, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber

11.10.2011

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Toine Manders*

IEROSINĀJUMI

Juridiskā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

A. tā kā sporta pārstāvētās vērtības apdraud pārmērīga komercializācija, piemēram, iepriekšējas vienošanās par rezultātiem, ko vēl pastiprina tiesiskā nenoteiktība;

B. tā kā intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi ir patiess drauds Eiropas sporta ilgtermiņa finansējumam;

C. tā kā ES tiesības attiecas tikai uz sporta ekonomisko aspektu un sporta sacensību organizēšanas noteikumiem vajadzētu palikt ārpus to darbības jomas,

1. prasa Komisijai un dalībvalstīm divkāršot centienus sporta organizāciju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībā;

2. iesaka dalībvalstīm un sporta federācijām gadījumos, kad tas nav jau izdarīts, ieviest centralizētu plašsaziņas tiesību pārdošanu, kuras atbilstību ES tiesību aktiem jau vairākkārt ir atzinusi Komisija;

3. pauž bažas par sporta pasākumu demonstrēšanu sabiedriskās vietās tādos kanālos, kuriem nav retranslācijas tiesību attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

4. atkārtoti apstiprina nostāju, ka sporta derības ir sporta sacensību komerciāla izmantošana, un uzskata, ka dalībvalstis var pasargāt sporta sacensības no jebkādas neatļautas komerciālas izmantošanas, jo īpaši atzīstot sporta organizāciju īpašuma tiesības uz to organizētajām sacensībām, un tas būtu viens no veidiem, kā atbalstīt sportu profesionālā

un amatieru līmenī;

5. mudina dalībvalstis sadarboties ar sporta pasākumu organizatoriem un derību rīkotājiem, lai novērstu krāpnieciskas manipulācijas ar rezultātiem finansiāla vai cita labuma gūšanai, nosakot kriminālatbildību par jebkādiem draudiem sacensību integritātei, tostarp par tiem, kas saistīti ar derībām;

6. uzsver, ka spēlētāju trenēšana vietējā līmenī ir nepieciešama ilgtspējīgai sporta attīstībai Eiropā; lūdz Komisiju par likumīgiem atzīt vietējā līmenī trenētu spēlētāju veicināšanas pasākumus;

7. pauž nepārprotamu atbalstu licencēšanas sistēmām un finansiāli godīgai rīcībai; uzskata šādus pasākumus par samērīgiem;

8. aicina Komisiju sagatavot vadlīnijas, lai precizētu *acquis communautaire* sporta jomā un šajā procesā balstīties uz Paziņojumu par sportu;

9. atzīst specializētu sporta tribunālu kompetenci un likumību, risinot strīdus sporta jomā, ciktāl tie ievēro iedzīvotāju tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu;

10. uzskata, ka vajadzētu noteikt futbola aģentu minimālās kvalifikācijas līmeni un pārredzamības nodrošināšanai izveidot visu aģentu reģistru, iekļaujot tajā ziņas par ikviena aģenta pārstāvētajiem sportistiem un šo aģentu atalgojumu;

11. aicina Komisiju sagatavot priekšlikumus, saskaņā ar kuriem sporta sacensību rīkotāji saņemtu pienācīgu daļu no derību uzņēmumu ieņēmumiem, ja par šīm sacensībām tiek slēgtas derības, lai tādējādi attīstītu masu sportu un aizsargātu tā integritāti;

12. aicina Komisiju uzsākt dialogu ar visām Eiropas profesionālā sporta organizācijām par to, kā risināt problēmas, kas izriet no atšķirībām dalībvalstīs attiecībā uz profesionālo sportistu darba līgumiem (piemēram, minimālais vecums darba līguma noslēgšanai), darba apstākļiem un algu shēmām, kā arī attiecībā uz valsts atbalsta un konkurences noteikumiem profesionālajā sportā (piemēram, maksimālais visā sezonā izmantojamo spēlētāju skaits visās sacensībās, pārejas posmi).

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	10.10.2011
Galīgais balsojums	+: 14 –: 3 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Raffaele Baldassarre, Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Sajjad Karim, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Dimitar Stoyanov, Diana Wallis
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Kurt Lechner, Toine Manders, Paulo Rangel
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Zalba Bidegain

3.10.2011

PILSOŅU BRĪVĪBU, TIESLIETU UN IEKŠLIETU KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Emine Bozkurt*

IEROSINĀJUMI

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīst sporta specifiskumu, bet uzsver, ka sporta noteikumiem vienmēr jāatbilst ES tiesību aktiem un jo īpaši Pamattiesību hartai; uzsver, ka sporta vadības struktūrās ir nepieciešama pārredzamība un pārskatatbildība; aicina sporta vadības struktūras nepieļaut nekāda veida korupciju, īstenot praksē ētikas kodeksus, kas balstīti uz morāles integritāti un patiesiem centieniem nodrošināt godīgu konkurenci, izveidot neatkarīgas iekšējās izmeklēšanas darba grupas un veidot ciešu sadarbību ar tiesībaizsardzības iestādēm;

2. aicina dalībvalstis krimināllikumā iekļaut definīciju jēdzienam „krāpšana sportā”; aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņot savu pieeju korupcijas apkarošanai sportā; uzsver, ka ir nepieciešams visas sporta nozarē sastopamās korupcijas formas iekļaut pretkorupcijas tiesību aktu kopumā;

3. uzskata, ka spēļu iznākumu pasūtīšana, kā arī nelegālas derības un viltus sponsorēšana nolūkā izvairīties no nodokļu maksāšanas ir nopietna problēma Eiropā un tipisks noziegumu veids, kas saistīts ar lielām naudas summām un dažās valstīs paredzētiem ārkārtīgi zemiem sodiem un kuram ir zems atklāšanas līmenis, kā arī bieži ir saistīts ar specializētu organizētu noziedzīgu grupu darbībām naudas atmazgāšanas, narkotiku kontrabandas un cilvēku tirdzniecības jomās;

4. aicina sporta vadības struktūras pirms atļauju piešķiršanas pārbaudīt uzņēmumus, kas darbojas kā apakšuzņēmēji spēļu rīkošanā; aicina sporta vadības struktūras izveidot efektīvu spēļu pārraudzības mehānismu; aicina Eiropolu veidot kopīgas izmeklēšanas

grupas un ar korupciju sportā saistītos jautājumos sadarboties ar *Eurojust*; uzsver nepieciešamību spēļu manipulēšanas apkarošanā pastiprināt sadarbību ar trešām valstīm;

5. ar nepacietību gaida FIFA spēlētāju pārvietošanas datu salīdzināšanas sistēmas (*TMS*) rezultātus jo īpaši attiecībā uz pārredzamību, finansiāli godīgu spēli, korupcijas apkarošanu un cilvēku tirdzniecību; uzsver, ka ir nepieciešama sistēma, kas nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem un datu aizsardzības noteikumiem; aicina sporta vadības struktūras piesaistīt *TMS* datus ar citām pretkorupcijas sistēmām efektīvākas uzraudzības nodrošināšanai, lai cīnītos pret spēļu iznākumu pasūtīšanu;

6. uzsver, ka vienmēr būtu jāaizsargā nepilngadīgie; aicina sporta vadības struktūras rūpīgi pārbaudīt ikvienu izņēmumu attiecībā uz noteikumiem, kas aizliedz nepilngadīgo sportistu pārvietošanu, izskatot ikvienu konkrētu gadījumu atsevišķi un samazinot nepilngadīgo sportistu pārvietošanu līdz absolūtajam minimumam;

7. aicina sporta vadības struktūras izveidot spēlētāju aģentu reģistrācijas sistēmu, papildinot to ar rīcības kodeksu un sankciju noteikšanas mehānismu; uzsver, ka spēlētāju aģentu nolīgšana ir jāpadara profesionālāka, ieviešot sertifikātu vai tamlīdzīgu dokumentu;

8. uzsver nepieciešamību pēc saistošas vienošanās starp sporta vadības struktūrām un derību rīkošanas organizācijām attiecībā uz spēļu uzraudzību un krāpšanas apkarošanu sportā; aicina derību rīkošanas organizācijas uzņemties atbildību par nelikumību novēršanu nozarē un šajos jautājumos sadarboties ar sporta vadības struktūrām;

9. uzsver, ka ir nepieciešams pievērsties gan ES, gan ārpus ES izvietotu nelicencētu azartspēļu rīkotāju darbībai, jo tiem ir iespējas apiet uzraudzības sistēmas, kas vērstas pret krāpšanu sportā;

10. uzsver, ka dopinga lietošanas apkarošanai vajadzētu būt pilnībā saskaņotai ar ES tiesībām, jo īpaši ar Pamattiesību hartu, privātuma un datu aizsardzības tiesību aktiem un darba tiesībām; aicina Pasaules antidopinga aģentūru izveidot precīzu un viegli pielietojamu ar ES tiesībām saskaņotu pārvaldes sistēmu; uzsver, ka ir nepieciešami attiecīgi statistikas dati; norāda, ka svarīgāk ir sodīt par dopinga lietošanu nekā par izvairīšanos no dopinga testiem; aicina sporta aprindas veicināt sporta garu, kas saistīts ar garīgu un fizisku labsajūtu un nav pielāgots vienīgi rezultātiem, kas atsevišķos gadījumos var izraisīt nopietnu atkarību no zālēm un rezultātus uzlabojošām vielām;

11. norāda, ka fiziskās nodarbības ir būtiskas veselīga un piemērota dzīvesveida nodrošināšanai, tostarp garantējot neatkarīgu dzīvi arī personām ar invaliditāti, un šīs nodarbības vajadzētu saistīt ar līdzsvarotu uzturu; turklāt sportošana ir vērtīgs līdzeklis, kā cīnīties pret marģinalizāciju un sociālo atstumtību;

12. aicina dalībvalstis intensīvāk censties apkarot vardarbību sporta pasākumos, jo īpaši, ja tas saistīts ar organizētu līdzjutēju grupu pārvadāšanu starp dalībvalstīm; šajā sakarībā aicina dalībvalstis sekmēt apmaiņu ar informāciju, pieredzi un paraugpraksi, tādējādi atvieglojot vardarbības novēršanu gan spēļu laukumos, gan ārpus tiem;

13. pauž nožēlu par to, ka Eiropas Komisijas paziņojumā par sportu netiek pievērsta uzmanība cīņai pret diskrimināciju; atbalsta to ES tiesību aktu piemērošanu, kuri paredz

nediskriminēšanu, aizliedzot jebkura veida diskrimināciju attiecībā uz visiem profesionālā un amatieru sporta veidiem ES, un aicina dalībvalstis un Komisiju efektīvi transponēt un īstenot Direktīvu 2000/78/EK un 2000/43/EK;

14. uzskata sporta klubus un stadionus par profesionālu sportistu darbavietu, tāpēc jebkura veida diskrimināciju atzīstot par diskrimināciju darbavietā, un aicina profesionālās organizācijas un klubus sporta jomā uzsākt kampaņas, lai vērstos pret jebkādām diskriminācijas izpausmēm, rasismu un ksenofobiju pirms sporta pasākumiem, to gaitā un pēc sporta sacensībām gan stadionos, gan ārpus tiem; aicina publiskot gada ziņojumus par rezultātiem šajā jomā; aicina paredzēt obligātas sankcijas un līgumu klauzulas attiecībā uz diskrimināciju; aicina Komisiju uzraudzīt šo procesu;

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.9.2011
Galīgais balsojums	+: 48 –: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Lívia Járóka, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Louis Michel, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Valdemar Tomaševski, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Jean Lambert, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Debora Serracchiani, Gianni Vattimo
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Anna Rosbach

23.9.2011

SIEVIEŠU TIESĪBU UN DZIMUMU LĪDZTIESĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Kultūras un izglītības komitejai

par Eiropas dimensiju sportā
(2011/2087(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Joanna Senyszyn*

IEROSINĀJUMI

Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Kultūras un izglītības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- ņemot vērā 2004. gada 21. aprīļa rezolūciju par darba pamatstandartu ievērošanu sporta preču ražošanā olimpisko spēļu vajadzībām[1],

- ņemot vērā 2003. gada 5. jūnija rezolūciju par sievietēm un sportu[2],

- ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par piespiedu prostitūciju starptautisku sporta pasākumu norises laikā[3],

- ņemot vērā „Eiropas Hartu — sports visiem" par sieviešu tiesībām sportā (Lēciens Olimpā. Sports stiprina sievietes),

- ņemot vērā Rīcības hartu par *LGBT* (geju, lesbiešu, biseksuāļu un transpersonu) diskriminācijas izskaušanu sportā,

1. aicina Komisiju un dalībvalstis, kā arī attiecīgās ieinteresētās puses, sporta apvienības un federācijas nodrošināt sievietēm un vīriešiem vienādu piekļuvi piemērotām, vecumam atbilstošām un finansiāli pieejamām fiziskajām aktivitātēm un pilnveidot sporta iespējas un programmas, ar kurām veicina gan līdzdalību sportā, gan noturīgu

[1] OV C 104 E, 30.4.2004., 757. lpp.
[2] OV C 68 E, 18.3.2004., 605. lpp.
[3] OV C 291 E, 30.11.2006., 292. lpp.

interesi par sporta pasākumiem, it īpaši tādas, kas paredzētas meitenēm un sievietēm no nelabvēlīgas vides, kā arī stiprināt sociālo integrāciju un nodrošināt, ka pret sportistēm ir vienlīdzīga attieksme saistībā ar aprīkojuma un sporta piederumu apgādi, spēļu un treniņu grafiku un treneru darbu;

2. aicina Komisiju un dalībvalstis, kā arī attiecīgās ieinteresētās puses, sporta apvienības un federācijas nodrošināt vienlīdzīgu pārstāvību lēmējorgānos sporta jomā un vienlīdzīgas iespējas ieņemt treneru un administratoru amatus sporta apvienībās;

3. aicina dalībvalstis un valstu sporta federācijas nodrošināt, ka sievietes un vīrieši, kuri piedalās augsta līmeņa sporta sacensībās, saņem vienādas vērtības balvas, kā arī nodrošināt vienlīdzīgus treniņu un sagatavošanās nodarbību apstākļus, tostarp medicīnisko atbalstu, līdzvērtīgas iespējas piedalīties sacensībās un izmantot sociālās apdrošināšanas fondu un piemērotas reintegrācijas sistēmas pēc sporta karjeras beigām;

4. aicina Padomi, Komisiju, dalībvalstis un valstu atbildīgās sporta iestādes apņemties risināt homofobijas un transfobijas problēmu un pienācīgi īstenot tiesību aktus un pret diskrimināciju vērstu politiku, jo īpaši attiecībā uz lesbiešu, biseksuāļu, geju un transpersonu sportistiem;

5. aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut dzimumu līdztiesības veicināšanu visās ar sportu saistītajās aktivitātēs un jo īpaši saistībā ar politikas izstrādi, plānošanu, budžeta procedūrām un cilvēkresursu pilnveidošanu, sekmēt dziļāku izpratni par šķēršļiem, ar kuriem varētu saskarties sievietes un meitenes un kuri traucē sporta pieejamībai, līdzdalībai un sporta ieguvumiem, un veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu labāku sieviešu un vīriešu pārstāvību atbilstīgu līmeņu iestādēs, kurās pieņem ar sportu saistītus lēmumus;

6. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt integrētās sporta programmas, lai atspēkotu un izkliedētu nepareizus priekšstatus par sieviešu spējām, palīdzētu mazināt diskrimināciju un dzimumu stereotipus un paplašinātu lomu, kas jau iepriekš noteikta sievietei;

7 mudina izveidot sieviešu tīklus sporta jomā, lai veicinātu labākās prakses un informācijas apmaiņu;

8. norāda, ka meiteņu un zēnu kopīga iesaistīšana sporta pasākumos var palīdzēt pārvarēt aizspriedumus un stereotipus, kuri bieži vien padziļina sieviešu un meiteņu sociālo neaizsargātību;

9. aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt konkrētus pasākumus un izstrādāt programmas, ar ko nodrošina, ka plašsaziņas līdzekļi sniedz līdzsvarotu sporta notikumu apskatu, izvairās no dzimumu diskriminācijas un mazina stereotipus par sievietēm sportā, un aicina nacionālās sporta organizācijas un iestādes apņemties uzraudzīt uzdevumu īstenošanu šajā jomā;

10. atkārtoti aicina Eirostatu izstrādāt rādītājus un statistiku par vīriešu un sieviešu iesaistīšanos sportā;

11 uzskata, ka augsta līmeņa sportistes ir labs paraugs jaunatnei; tāpēc uzsver, ka

plašsaziņas līdzekļiem ir svarīga nozīme šo sportistu atpazīstamības palielināšanā;

12. aicina Komisiju atbalstīt un veicināt Eiropas pētījumus par dzimumu nelīdztiesību sportā un iemesliem, kāpēc sievietes pārtrauc sporta karjeru; uzsver, ka atzinība un finanšu atbalsts sporta organizācijām un iestādēm būtu jāsniedz, pamatojoties uz dzimumu līdztiesības principa ievērošanu visās sporta jomās un visos līmeņos;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot izpratni par kvalitatīvas, vecumam atbilstošas un bērniem piemērotas fiziskās izglītības nozīmi meitenēm un zēniem, sākot no bērnudārza vecuma un turpmāk, un tādēļ ierosina izstrādāt atbilstošas stratēģijas un pamatnostādnes;

14. aicina dalībvalstis sekmēt partnerības ar augstākajām mācību iestādēm, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesības principa integrēšanu sporta profesionāļu, jo īpaši sporta skolotāju, sagatavošanas mācību programmā, ņemot vērā būtisko skolotāju lomu, veidojot vecāku un skolēnu izpratni par dzimumu stereotipu izskaušanas nepieciešamību;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai sekmētu un nodrošinātu kopapmācību skolas sporta nodarbībās un iespējas abu dzimumu pārstāvjiem izmantot sabiedrisko sporta objektu piedāvājumus;

16. uzsver — nav pieņemami un attaisnojami , ka imigrantu meiteņu vecāki kultūras vai reliģijas iemeslu dēļ aizliedz viņām piedalīties skolas sporta un peldēšanas nodarbībās;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt pamatnostādnes par apvienotu sporta apmācību un vispārēju fizisko izglītību, kas ņemtu vērā dzimumu perspektīvu;

18. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu veicināt pilnīgu brīvību gan sievietēm, gan vīriešiem izvēlēties jebkura sporta veida nodarbības, — lai gan ir likumi vai pienākumi, kurus sievietēm sabiedrībā uzliek saistībā ar kultūras, tradīciju, vēstures vai reliģijas faktoriem;

19. aicina dalībvalstis atbalstīt budžeta plānošanu, ievērojot dzimuma aspektu, t. i., piešķirt vienlīdzīgu finansējumu sieviešu un vīriešu sporta klubiem un valsts izlases komandām, lai neviens netiktu atstumts finansiālu iemeslu dēļ;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt konkrētus pasākumus un programmas, kuru mērķis ir nodrošināt apstākļus, lai sievietēm un vīriešiem nebūtu jāpamet sporta karjera tāpēc, ka nav iespējams saskaņot ģimenes un profesionālo sporta dzīvi, un nodrošināt apmācību un konsultācijas ir sevišķi sievietēm sportistēm, lai atvieglotu viņu atgriešanos darba dzīvē, īpaši pēc maternitātes vai bērna kopšanas atvaļinājuma;

21. šajā sakarībā uzskata arī, ka ir jāveic tādas izskaidrojošas kampaņas bērnudārzos un skolās, kurās iepazīstinātu ar kādreizējiem profesionālajiem sportistiem un sportistēm kā paraugu, lai ieinteresētu bērnus un jauniešus par sportu un veicinātu šīs intereses saglabāšanu;

22. atbalsta bērnu silīšu izveidi sporta centros un sporta zālēs, lai varētu nodrošināt vienlīdzīgas sporta iespējas mazu bērnu mātēm un tēviem;

23. aicina Komisiju atbalstīt starptautiskus projektus, kuri veicina dzimumu aspekta ievērošanu apmācībā pārvaldības jomā, treneru un tiesnešu darbā un plašsaziņas līdzekļu jomā, lai sniegtu sievietēm iespējas nodarboties sporta jomā nepieciešamos dažādos virzienos;

24. aicina Komisiju izveidot „Apmaiņas programmu sievietēm sportistēm" un palielināt stipendijas, apmācību un nodarbinātības iespējas sportistēm, trenerēm un citām sievietēm profesionālēm šajā jomā; aicina Komisiju izstrādāt profesionālos standartus sporta nozarē, tajos iekļaujot vispusīgu pašreizējo un perspektīvo nozarei raksturīgo kvalifikāciju aprakstu;

25. norāda, ka daudzas meitenes nodarbojas ar sportu jaunākā vecumā, taču pusaudža gados to pamet, un šajā sakarībā atsaucas uz pētījumu, kas parāda, ka meitenes saskaras ar neslēptu vai smalku vienaudžu vai ģimeņu spiedienu viņas „feminizēt" vai pakļaut pienākumiem, kas aizliedz turpmāku piedalīšanos sportā; mudina dalībvalstis un par sportu atbildīgās valsts iestādes izstrādāt stratēģijas tādām programmām un treneru darbībai, lai jo īpaši atbalstītu meitenes, kuras interesējas par sportu, un palīdzētu viņām veidot sportistes identitāti;

26. aicina Komisiju un dalībvalstis vienlīdzīga finansējuma apjomu darīt pieejamu kā sportistiem, tā sportistēm un līdzfinansēt projektus, izmantojot Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), lai atbalstītu sporta infrastruktūras pielāgošanu sieviešu vajadzībām, un izmantojot Eiropas Sociālo fondu (ESF), lai atbalstītu prasmju attīstību un sieviešu nodarbinātību sporta nozarē, tostarp tādu ietekmīgu starptautisku sporta aģentūru un federāciju pārvaldībā un augsta līmeņa amatos kā Starptautiskā futbola federāciju asociācija un Starptautiskā olimpiskā komiteja;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot finansiālu atbalstu sporta apvienībām un organizācijām, piešķirot to ar nosacījumu, ka tiek izpildīta prasība ievērot dzimumu līdztiesības principu visās jomās un visos līmeņos.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	15.9.2011
Galīgais balsojums	+: 31 –: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Izaskun Bilbao Barandica, Jill Evans, Christa Klaß, Kartika Tamara Liotard, Mariya Nedelcheva, Katarína Neveďalová, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Joanna Senyszyn

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	10.11.2011
Galīgais balsojums	+: 28 –: 2 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, Sampo Terho, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Sabine Verheyen
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Liam Aylward, Heinz K. Becker, Ivo Belet, Timothy Kirkhope, Hans-Peter Martin, Georgios Papanikolaou
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pablo Zalba Bidegain